72ste JAARGANG No. 9414 Woensdag 14 September 1955

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen
Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao
Kantoor: Conscientiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 23858. Advertenties 23550. Abonnementen en Bezorging 24399. Abonnementsprijs: Benedenwinden, Bovenwinden, Suriname ƒ 2.50. Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

N.V. Werkspoor geeft aan 180 locale werknemers een versnelde scholing

Betaalde leerlingen leren praktijk voornamelijk in montagewerk

Willemstad. — Na de mededelingen in de loop van het vorige jaar door de Koninklijke/Shell Groep gedaan over de bouw van catalytische kraakinstallaties in haar raffinaderijen te Punta Cardon (Venezuela) en op Curaçao, was het te verwachten, dat binnen afzienbare tijd op ons eiland de eerste tekenen van de komst van de bekende Nederlandse constructie firma, de N.V. Werkspoor, zouden zijn waar te nemen. Immers het is bekend, dat de N.V. Werkspoor voor de Koninklijke/Shell Groep in vele landen over de gehele wereld projecten uitgevoerd heeft. Ook op Curaçao is de firma Werkspoor geen onbekende. Inmiddels bevinden de eerste „kwartiermakers" van de firma zich reeds enkele maanden hier om de noodzakelijke voorbereidingen te treffen voor de uitvoering van het project. Gezien het beleid van Werkspoor om, waar enigszins mogelijk plaatselijke arbeidskrachten bij de werkzaamheden in te schakelen, moest behalve aan de werving van locaal personeel ook aandacht worden besteed aan de opleiding en vakkennis.

Deze te werven locale krachten zullen straks, wanneer met het constructiewerk wordt begonnen, als helper-montagewerker, pijpfittershelper en aankomend lasser samenwerken met de vaklieden uit Nederland, die, op grond van hun vakkennis en ervaring in deze zeer gespecialiseerde arbeid, voor de uitzending naar Curaçao werden geselecteerd.

Teneinde nu op tijd over een voldoend aantal locale hulpkrachten te kunnen beschikken, heeft Werkspoor een opleiding georganiseerd volgens het principe van de „versnelde scholing". Daartoe is op een vrije ruimte van het CPIM-terrein langs de Schottegatweg een werkplaats ingericht, welke vanaf de weg te herkennen is aan het bord „Vakschool Werkspoor". Alhoewel de naam „vakschool" meer inhoudt dan op deze versnelde scholing kan geschieden, is deze naam gekozen, omdat het moeilijk is een andere gangbare uitdrukking voor deze korte opleiding te vinden. De scholing is geheel op de practijk afgestemd. De leerlingen worden zo snel mogelijk enige handvaardigheid en materiaalkennis bijgebracht, waarna onmiddellijk wordt begonnen met practisch werken onder omstandigheden, welke de werkelijkheid zo dicht mogelijk benaderen. Voor dit doel maakt men gebruik van een opstelling gelijkend op een destilleercolonne compleet met pijpleidingen en dergelijke, de zg. Monte Carlo, waardoor de leerlingen vertrouwd worden gemaakt met de situaties, welke zich straks in de practijk voordoen. De theoretische opleiding wordt slechts tot het strikt noodzakelijke beperkt. Is dus aan de ene kant deze versnelde scholing niet te vergelijken met de gedegen theoretische en practische opleiding tot volwaardige vaklieden op de ambachtsscholen en de CPIM-Bedrijfsschool, aan de andere kant zullen hier vele Curaçaose werklieden de gelegenheid vinden zich te bekwamen tot nuttige hulpkrachten en zodoende tewerkgesteld kunnen worden bij de Werkspoormontage ten behoeve van de N.V. C.P.I.M.

Degenen, die zich voor deze versnelde scholing aanmelden, worden eerst geselecteerd, waarna de meest geschikten worden toegelaten. Na een scholing, welke, afhankelijk van de taak waarvoor men wordt opgeleid, van 8 weken tot 4 maanden duurt, volgt tewerkstelling bij de Werkspoormontage.

Het is overigens niet voor het eerst dat Werkspoor het hier gevolgde systeem hanteert. Ook in Nederland heeft deze firma bij de omscholing van vaklieden (bv. van metaalbewerkers tot pijpfitters) met deze versnelde opleiding goede resultaten bereikt. Uiteraard was daarbij het feit, dat men te maken had met reeds geschoolde vaklieden, en men dus kon uitgaan van de aanwezige theoretische kennis en vakkennis, een gunstige factor. Niettemin verwacht Werkspoor ook op Curaçao met dit systeem bevredigende resultaten te bereiken en op deze wijze te kunnen bijdragen tot een verruiming van de werkgelegenheid op dit voor de Curaçaose gemeenschap zo vitale terrein.

Een redacteur van ons blad is gistermiddag in de gelegenheid gesteld aan de Vakschool van Werkspoor een bezoek te brengen en eens te kijken hoe men hier wel te werk gaat. Allereerst vertelde de heer ir F. de Klerck, vertegenwoordiger van Werkspoor op Curaçao, ons het een en ander over de vakschool. Het is na de oorlog in Nederland gebleken, dat, toen de bruggenbouw ten einde liep, een aantal montage-arbeiders naar een andere afdeling moest worden overgeplaatst. Het was in deze tijd, dat naar expansiemogelijkheden werd uitgekeken. Men begon toen met de „olie". Aangezien er een gebrek was aan geschoold personeel, werd een versnelde scholing uitgedacht, die veel succes bleek te hebben.

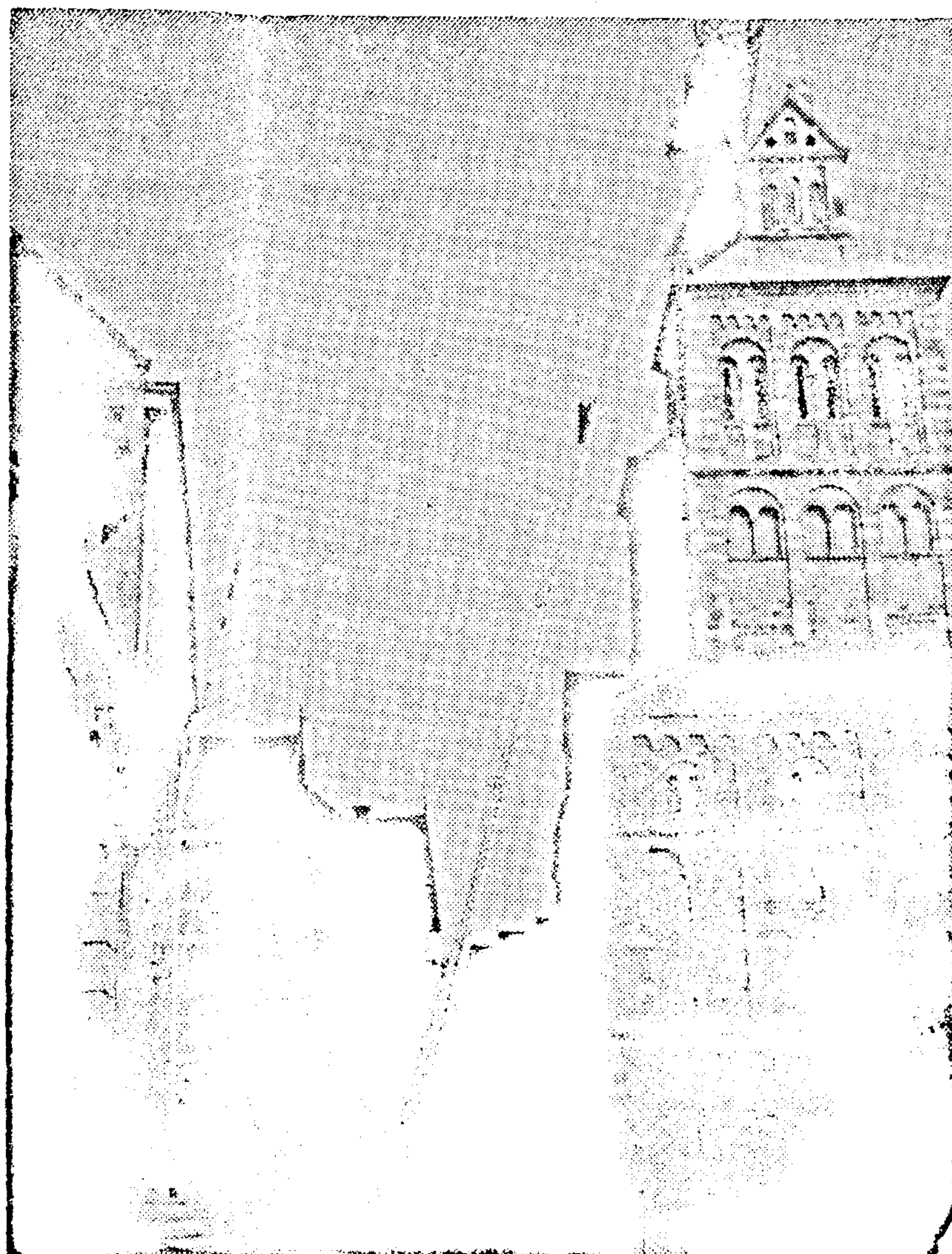
Op Curaçao werden op de vakschool van de N.V. Werkspoor reeds 83 werknemers afgeleverd van deze vakschool. De scholing beoogt in korte tijd een groot aantal arbeiders, voornamelijk voor het montagewerk, te krijgen, die een eenvoudige en meest practische opleiding hebben genoten en speciaal voor het montagewerk van catalytische installaties geschikt zijn. Er wordt in totaal een aantal van 180 geslaagde werknemers noodzakelijk geacht.

De uitvoerder/leraar Ch. A. Willemsen heeft vier instructeurs ter assistentie voor deze opleiding. Het zijn de Amsterdammer P. J. Disco, B. Bertens, A. Hollaar, J. Pesch en J. Proost, die de tenminste 19-jarige werknemers en adspirant montage-arbeiders een goede opleiding geven.

De „leerlingen" maken zelf werkstukjes en hebben de zg. „Monte Carlo' tot hun beschikking.

De lerende werknemers vormen ter ontspanning tevens een voetbalclubje. De volgende week is er weer een opleiding achter de rug en begint men aan een volgende.

De Werkspoor Vakschool is gelegen aan de Schottegatweg nabij Post 4. Dagelijks worden hier aankomende montage-arbeiders door de heer Willemsen, uitvoerder/instructeur, en zijn helpers opgeleid om straks in het grote uitbreidingsproces van de C.P.I.M. te worden ingeschakeld.

Vrijdagmorgen werd, zoals wij gisteren uitvoerig berichtten, de middelste van de drie Westelijke torenspitsen der Sint Servaaskerk te Maastricht door brand verwoest. De spits stortte door het dak van de kerk, beschadigde een pilaar en verwoestte een grote lichtkroon. Op de foto: met een waterstraal vanaf de langste ladder (die nog te kort was) bestrijdt de brandweer het vuur.

Schade aan Sint Servaas te Maastricht valt mee

Maastricht. — De Maastrichtse St. Servaeskerk heeft tengevolge van de torenbrand een schade van naar schatting twee ton opgelopen. De verwoesting bleef beperkt tot en met de carillonetage. De 48 carillonklokjes brachten het er vrij goed af. Zij vielen slechts van een geringe hoogte naar beneden en kwamen op het plafond van de etage waar de befaamde klok Grameer genaamd — hangt, terecht. Slechts één van de carillonklokjes vertoonde een flinke barst.

Uit heel Nederland bereikten mgr. M. Jennekens telefoontjes van mensen, die bezorgd informeerden naar de toestand van de kerk. Gelukkig kon de deken allen geruststellen. De historische Keizerzaal uit de twaalfde eeuw, waarop de toren is opgericht liep niet de minste schade op. Ook heeft de kerk niet ernstig van waterschade te lijden gehad, zodat de diensten normaal kunnen doorgaan.

Op doorreis

Willemstad. — Mevr. Ricardo, vrouw van de Colombiaanse Consul in Nederland, zal, komende van Caracas, morgen op Curaçao arriveren en de volgende dag weer naar Nederland vertrekken.

De Antilliaanse uitnodiging aan de Tweede Kamer

's Gravenhage. — In de vergadering van de Tweede Kamer heeft de voorzitter gistermiddag mededeling gedaan van de uitnodiging van de Staten der Nederlandse Antillen voor een bezoek van een delegatie uit de Kamer. Deze uitnodiging is voorlopig beantwoord. De voorzitter zal te zijnertijd nadere voorstellen terzake doen.

Moordzaak op Nieuwpoort voor de rechter

Willemstad. — Hedenochtend werd voor het gerecht in eerste aanleg de moordzaak op Nieuwpoort behandeld, waarbij op 14 Augustus j.l. de 27-jarige R.O.L. met 12 messteken een zekere M.M.C. dusdanig verwondde dat het slachtoffer aan zijn verwondingen is bezweken.

Tijdens het proces is wel duidelijk gebleken dat de dader en het slachtoffer elkaar totaal niet kenden. Een ruzie waarbij op een gegeven moment C. een bepaald scheldwoord aan het adres van L. richtte, was de prelude van het afschuwelijk drama dat zich daarop voltrok.

De rechter kon moeilijk van moord spreken. Hij qualificeerde het optreden van verdachte L. met afslachting. Het Openbaar Ministerie eiste 15 jaar gevangenisstraf, het maximum dat de wet voor een dergelijk misdrijf kent. Advocaat M.A.C. Royer verdedigde met veel eeloquentie zijn cliënt, er op wijzend dat L. onder sterke drank verkeerde, hoewel pleiter dit niet als een excuus wilde doen gelden. Voor het misdrijf verzocht hij de rechter over verdachte een psychiatrisch rapport te doen uitbrengen, aangezien L. niet voor 100 procent toerekeningsvatbaar is. Uitspraak over 14 dagen.

Koninklijk Paar zal bezoek brengen aan Gouverneur van Puerto Rico

Willemstad. — Van zeer wel ingelichte zijde vernemen wij, dat H.M. de Koningin en Prins Bernhard op hun reis naar de Nederlandse Antillen tijdens hun kort verblijf in Puerto Rico een beleefdheidsbezoek zullen brengen aan de Gouverneur van dit land, Sr. Muñoz Marin.

Ad Hooykaas komt voorlopig niet

Willemstad. — Gelijk wij reeds eerder meldden, zou gisteren de nieuwe Sticusa-regisseur Ad. Hooykaas op Curaçao moeten arriveren. Doch vreemd genoeg was er geen Hooykaas te bespeuren. Van het CCC vernemen wij, dat er een telegram ontvangen is, waarin gemeld werd, dat de heer Hooykaas **voorlopig** niet zal komen. Een reden waarom zijn vertrek naar de Antillen voorlopig is uitgesteld, werd **niet** gegeven.

"MARSBANGO" VRIJDAG WEER IN CURACAOSE HAVEN

Willemstad. — Naar wij vernemen, kan de Scheveningse vissersboot „Marsbango" Vrijdag op Curaçao verwacht worden. Nadat het schip door de Venezolaanse autoriteiten vrijgelaten is, is de „Marsbango" onmiddellijk ter visvangst getogen.

Z. Exc. Minister Luns op Curacao

Hato. — Gistermiddag half drie is Z. Exc. mr Luns op Curaçao gearriveerd. Hij werd verwelkomd door de Gouverneur, de Minister president E. Jonckheer en de secretaris van de Raad van Ministers, mr F. de Vries. De heer Luns neemt zijn intrek in het Gouvernementshuis en zal hier enkele dagen verblijven. Vrijdag a.s. gaat hij naar Aruba om vandaar zijn reis naar Caracas voort te zetten.

Zijne Excellentie minister Luns zal optreden als Nederlands minister van buitenlandse zaken en de Tiende Algemene Vergadering van de Verenigde Naties, die op 20 September geopend zal worden, inleiden.

Hij zal dit doen met een korte toespraak tot de delegaties van de zestig landen, die lid zijn van de organisatie.

Het voorrecht, de nieuwe Algemene Vergadering te presideren tot op het ogenblik waarop de nieuwe president zal zijn gekozen, is namelijk voorbehouden aan de voorzitter van de delegatie uit het land, waarvan de president van de voorgaande Assemblee afkomstig was. Zoals bekend was de Nederlandse minister van Staat, Z. Exc. mr. E. N. van Kleffens voorzitter van de vorige Assemblee.

★ ★ ★ „De Amigoe" weer eens in de Staten

Het geachte lid van de Staten P. v.d. Hoeven heeft zich in de laatst gehouden Statenzitting (weer eens) hevig opgewonden over een publicatie in ons blad naar aanleiding van een door hem in een commissievergadering aangekondigd amendement, betrekking hebbende op de overwogen uitbreiding van het aantal Gedeputeerden van Curaçao. Zijn toorn richtte zich voornamelijk tegen de motivering van het amendement, zoals deze door ons werd weergegeven. Wij schreven, dat de twee DP-Gedeputeerden tezamen met de Gezaghebber elk voorstel kunnen doen accepteren, aangezien bij het staken der stemmen de stem van de Gezaghebber doorslaggevend is.

Het is alleszins denkbaar, schreven wij, dat, waar in het orgaan van de Democratische Partij openlijk is gecoquetteerd met de partijliefde van de Gezaghebber voor de DP, en van de zijde van de Gezaghebber nimmer enige reactie daarop is vernomen, het alleszins denkbaar is, dat men hem behouden wil voor een partijdig ingrijpen in bestuurszaken.

De heer v.d. Hoeven zegt, dat deze motivering bij hem in het geheel niet heeft voorgezeten en hij vindt dat een ongepaste insinuatie onzerzijds.

Doch als wij de heer v.d. Hoeven beluisteren in de nadere explicatie, welke hij in de Staten van zijn motivering gaf, dan kan men zich niet aan de indruk onttrekken, dat hij zich beijvert de slechte indruk, die de motivering van zijn voorstel in bepaalde kringen heeft gewekt, weg te nemen door zijn stelling zuiver academisch te houden en daarin ieder verband met de werkelijkheid te vermijden. Hij zegt bv., dat een verhouding 4—4 in het Bestuurscollege de Gezaghebber „theoretisch" in een vervelende positie brengt. Maar iedereen voelt, dat hij een bepaalde Gezaghebber bedoelt, om de eenvoudige reden, dat dit debat zich om een bepaald geval in de werkelijkheid afspeelt. Immers waardoor anders werd heel het idee van de uitbreiding van het aantal Gedeputeerden van Curaçao ingegeven, dan door de huidige toevallige constellatie der politieke partijen? Men kan daarover niet theoretiseren, want het is nu eenmaal tastbare werkelijkheid.

De poging van de heer v.d. Hoeven om een werkelijke motivering van zijn amendement te verdoezelen door zich in de zuivere theorie te begeven, doet daarom wel stuntelig aan, en is bovendien nog erg doorzichtig.

Nu wij echter wat dieper op deze zaak ingaan, willen wij nog eens herhalen wat het eigen partij-orgaan van de heer v.d. Hoeven letterlijk over deze aangelegenheid schreef. En laat men in het licht daarvan zijn laatste uitlatingen in de Staten dan maar eens bezien.

Wij lezen in het nummer van 23 Juli van het weekblad Curaçao het volgende:

„Wij vinden het maar koloniaal, dat een niet door de volkswil naar boven gekomen autoriteit zo veel in de melk te brokkelen heeft, dat hij in feite t w e e stemmen in het bestuurscollege kan doen gelden

Wij vinden het bovendien ongewenst, niet in het minst voor de gezaghebber zelf. Want nu zal hij onvermijdelijk in de politiek verzeild raken. De „Democraat" vindt het een hele geruststelling dat de heer Gorsira in staat zal zijn de meerderheid van de N.V.P.-K.V.P. groep te breken en telkenmale dat de gezaghebber dat doet, zal hem door deze laatste groep verweten worden, dat hij „Democraat" is. Het gevolg hiervan zal zijn, dat de gezaghebber in de verleiding komt — alleen maar om de schijn te vermijden partijdig te zijn — ook eens met de andere groep mee te stemmen. Wij zeggen niet, dat hij het ook doen zal; wij menen echter wèl, dat het ongewenst is, de gezaghebber aan deze verleiding bloot te stellen. Als gezagsdrager, benoemd door de Kroon, moet hij ook de schijn kunnen vermijden, partijdig te zijn."

Wij geloven niet, dat de heer v.d. Hoeven dit een theoretisch betoog zou willen noemen.

Erg grappig was het, dat de heer v.d. Hoeven in de laatste Statenvergadering steun kreeg van de heer Braam, die ons blad niets meer en niets minder dan gezagsondermijning verweet. Dat op dit monument eigenlijk niemand minder geschikt was het voor de Gezaghebber op te nemen dan juist de heer Braam, heeft de geachte DP-afgevaardigde waarschijnlijk niet beseft. Anders zou hij er waarschijnlijk wel wijselijk het zwijgen toe gedaan hebben.

Maar laten wij die verontwaardiging van de heer Braam nu eens plaatsen naast het hoofdartikel van de „Democraat" van 15 Juli jl., het blad, waaraan dit Statenlid zelf medewerkt.

Daar lezen wij dan het volgende:
„Er zijn in de toekomst ZES stemmen in het bestuurscollege namelijk van de vijf gedeputeerden en van de

(Vervolg zie zesde kolom)

gezaghebber. Indien K.V.P.-N.V.P. weer op de oude manier zou gaan decreteren: "Hou je mond, wij gaan stemmen!", hebben zij niet slechts een minderheid tegenover zich, maar evenveél stemmen, waarvan bij staken van stemmen DE GEZAGHEBBER BESLIST.

Al heeft de D.P. dus geen meerderheid, de anderen kunnen hun eigen mening evenmin doordrukken, zoals in het verleden is geschied. Daarom vinden wij het nieuwe bestuurscollege een grote verbetering boven het oude. Indien de zetelverdeling tweetwee was geworden, zou de gezaghebber beslissen. Nu beslist hij precies zo!"

Eén ding is ons niet duidelijk. Als de houding van de heer Braam in de laatste Statenzitting werkelijk oprecht was, waarom heeft hij zich dan niet openlijk — en met evenveel verontwaardiging — van dit artikel in zijn partij-orgaan gedistancieerd? Een artikel, waarvan het karakter toch nog altijd een tikkeltje „vuiger' was, om de terminologie van de geachte afgevaardigde te gebruiken dan dat van het gewraakte „Amigoe"-bericht!

Achtergebleven

Willemstad. — Door een huurwagenchauffeur werd gisteren een zeeman van de Santa Rosa aan de wacht gebracht, die vrijwillig was achtergebleven. De zeeman was hem nog $ 6,— schuldig. De havenpolitie heeft zich over de "achtergeblevene" ontfermd.

Het verkeer

Willemstad. — De verkeersafdeling behandelde gisteren 8 lichte aanrijdingen. Omstreeks 22 uur reed een personenauto bestuurd door MHMCAP, tegen een rechts van de weg stilstaande personenauto. De totale schade bedraagt ongeveer f 1000,— P verklaarde dat zijn voet, toen hij de bocht naar links wilde nemen, van de rempedaal slipte en op het gaspedaal terecht kwam. Later bleek dat hij als een wegpiraat gereden had en met grote vaart een truck had ingehaald, waardoor hij de macht over het stuur verloor.

ILA-plan voor algemene haven-staking mislukt

Waarschijnlijk komen Amerikaanse havens vandaag weer op gang

New York. — De poging van de ILA om te komen tot een algemene staking langs de Oostkust en de Golf van Mexico is voor een groot deel mislukt. Aan de oproep om het werk neer te leggen werd Dinsdag te Halifax, Baltimore en New Orleans vrijwel in het geheel geen gehoor gegeven, terwijl ook te Montreal, Norfolk en Houston het effect slechts gering was.

De voorzitter van de ILA, Bradley, heeft te New York medegedeeld dat zijn bond een plan heeft aanvaard om een einde te maken aan de staking. De ILA verklaarde zich bereid opdracht te geven het werk te hervatten mits haar grieven door een commissie van burgers wordt onderzocht. Het voorstel tot de instelling van een dergelijke commissie van onderzoek is afkomstig van de Democratische Senator van New Jersey, James Murray. Zijn plan voorziet in een hervatting van het werk, gevolgd door een onderzoek naar het optreden van de gemengde staatscommissie voor havenzaken in de staten New York en New Jersey, het orgaan waardoor de ILA verklaart te worden benadeeld.

Naar verluidt poogt de ILA tot een einde van de staking te komen voordat zij zich vandaag, Woensdag, voor de rechter moet verantwoorden wegens het zich niet storen aan een gerechtelijk bevel om het werk te doen hervatten.

Fietsendag??

Willemstad. — Het zal gisteren wel "feitsendag" zijn geweest, want er werden maar liefst 4 rijwielen gestolen. Op het C.P.I.M.-terrein werden er twee vermist, op Normandie een en in de Oranjestraat een. De recherche spoort naar de zwijntjesjagers.

Kruiser „De Ruyter" vertrekt 19 Sept. a.s. uit Nederland

Den Haag. — Hr. Ms. Kruiser „De Ruyter", waarmede het Koninklijk Paar de reis van Puerto Rico naar de Nederlandse Antillen zal maken, vertrekt Maandag 19 September a.s. uit Nederland. Tot die datum houdt de oorlogsbodem vaaroefeningen bij de Nederlandse kust.

De Commandant van het schip, de kap. ter zee A. H. J. van der Schatte Olivier is zojuist van vacantie uit Oostenrijk teruggekeerd en zal zich van nu af met de directe voorbereiding tot de reis bezig houden.

Aldus bericht „De Telegraaf".

Mr v.d. Made bevorderd

Willemstad. — Naar wij vernemen is mr. H. W. J. M. van der Made tot hoofdcommies bevorderd. Onze hartelijke gelukwensen.

Olieboringen in woelige zee

New York. — Volgens Oil and Gas journal wordt momenteel de installatie ontwikkeld voor olieboringen op 60 mijl afstand uit de kust in zee, welke zware golfslag kan weerstaan en eveneens bestand is tegen hevige wind. Deze installatie zal bovendien in water met een diepte van meer dan 200 voet kunnen werken. In Californië is men met een soort gelijke installatie bezig, die zelfs tot 300 voet water kan overwinnen. Men hoopt een en ander in een half jaar tijds gereed te hebben.

De reparaties aan het Gouvernementshuis

Willemstad. — De reparatie werkzaamheden aan het Gouvernementshuis worden geraamd op ƒ 16.445.—.

In een lange rij stonden de inwoners van Amersfoort langs de Zuidsingel in deze stad om in het sterfhuis van de overleden Kardinaal De Jong een laatste gang langs de baar te maken.

Gevaarlijke plannen

Kamer van Koophandel waarschuwt Regering

Geen verhoging van invoerrechten

Willemstad. — De Kamer van Koophandel en Nijverheid heeft de Staten benaderd met een schrijven, waarin de Kamer de aandacht van de Staten vraagt voor de verhoging van de invoerrechten, die door de Regering overwogen wordt.

De Economie van de Nederlandse Antillen kan door een tariefverhoging ernstige moeilijkheden ondervinden. De bezwaren, die in 1953 door de Kamer naar voren zijn gebracht, gelden nu zelfs ook in hogere mate. In naburige eilanden is, naar zij verneemt, men nl. juist bezig het prijzenverschil, dat bij de Antillen nog niet eens zó gunstig afsteekt alsnog maar kleiner te maken.

Reeds per brieven dd. 16 April 1953 en 5 Juni 1953 heeft zij zich tot de vorige Regering gewend met uitvoerige beschouwingen terzake en haar bereids gewezen op de fatale consequenties van een verhoging der invoerrechten. Een copie van deze brieven heeft zij ook Uw College indertijd aangeboden.

Laatstelijk bij brief dd. 16 Juli 1955 heeft de Kamer zich tot de huidige Raad van Ministers gewend met aanhaling van de bezwaren, die de Kamer toen had en nog heeft tegen verhoging van invoerrechten en de Raad nader gewezen op de zich inmiddels in ernstiger zin ontwikkelde toestand op dit gebied. Bij deze gelegenheid heeft zij de Raad een circulaire van de Curaçaose Touristencommissie toegezonden, waarin o.a. als hoofd het volgende staat vermeld:

„Jamaica Chamber of Commerce is asking duty cut on tourist goods to compete with Curaçao and Panama", terwijl zij de Raad ook krantenknipsels van persberichten aangeboden heeft van de volgende inhoud: „Hotelnieuws uit Jamaica; tarieven met 40% omlaag; Antillen krijgen concurrentie; ook Haiti vrijhaven."

Aanleiding tot deze laatste brief aan de huidige Regering was evenwel ook met het oog op de openingsrede van Z.E. de Gouverneur van de Nederlandse Antillen ter gelegenheid van het nieuwe zittingsjaar van de Staten, waarin de volgende passage voorkomt, welke de Kamer hierbij citeert:

„Belangrijke ontwerpen in bewerking zijn die tot.... en heffing van in-, uit-, doorvoerrechten en accijnzen. Voor de invoering van een nieuw tarief van invoerrechten is het nodig de instemming van andere ledenlanden te verwerven binnen het kader van de Algemene Overeenkomst van Tarieven en Handel. De daartoe gevoerde onderhandelingen zullen weldra hun beslag krijgen".

De Kamer heeft daarbij het vertrouwen uitgesproken, dat uit het bovengeciteerde niet de conclusie mag worden getrokken, dat er bij de Regering het voornemen bestaat om de invoerrechten te verhogen.

Helaas echter heeft de Kamer met verwondering kennis genomen van het gestelde in de Memorie van Toelichting op de Landsbegroting voor het dienstjaar 1956 t.w.:

„De raming van de opbrengst van het middel invoerrecht zal voor 1955 gelet op de ontvangsten in het eerste halfjaar gedaan, t.z.t. met ongeveer ƒ 800.000,— moeten worden verlaagd. Voor het dienstjaar 1956 kan, rekening houdend met het geldende tarief, zeker geen hogere opbrengst worden verwacht. Zonder tariefwijziging zou de raming dus gesteld dienen te worden op ƒ 10.100.000,—. Van de invoering van het in het voorgaande reeds gereleveerde nieuwe tarief wordt echter een vermeerdering van ontvangsten verwacht van tenminste ƒ 2.400.000 zodat de raming uit dezen hoofde is kunnen worden gesteld op ƒ 12.500.000."

Uit het bovenstaande blijkt derhalve ten duidelijkste, dat de Regering ondanks alle naar voren gebrachte overwegende bezwaren voornemens is de invoerrechten te verhogen.

Voorts is hier van belang aan te halen de volgende passage uit de pers, waarin gezegd wordt:

„Het ontwerp tot wijziging van de I.U. en D. regeling dat de vorige Landsregering heeft voorbereid, schijnt nagenoeg gereed te zijn voor indiening bij de Volksvertegenwoordiging. Dit ontwerp, dat de herziening beoogt van het verjaarde reglement, dat de In-, Uit- en Doorvoerbepalingen bevat, is noodzakelijk. Wel zullen de correcties, die erin zijn aangebracht de invoerrechten beinvloeden en wel zodanig, dat de Landskas er een dikke anderhalf millioen zwaarder van wordt, in vergelijking met de geraamde inkomsten over 1955, die op ƒ 10.905.000,— werden geschat. De ontvangsten aan invoerrechten zullen wanneer het ontwerp tot landsbesluit is verheven, 12.500.000,— gulden bedragen."

De Kamer is voorts van gevoelens, dat in plaats van de nieuwe verhoogde tarieven op invoerrechten en accijnzen, welke voor de Antilliaanse handel fatale repercussies zullen hebben, het gewenst is om de mogelijkheden te onderzoeken, teneinde de inkomsten van de Antillen door middel van een billijke financiële verdeling der middelen tussen Land en Eilanden, te verhogen.

Het is daarom met het oog op alle Lovengenoemde omstandigheden, dat de Kamer, wellicht ten overvloede, wederom de aandacht van de Staten voor dit onderwerp vraagt en de bemiddeling inroepen, teneinde het daarneen te leiden, dat in het belang van de Economie van de Nederlandse Antillen niet overgegaan worde tot verhoging van de invoerrechten.

Vlaggetjes voor de schooljeugd

Willemstad. — Naar wij vernemen heeft Toko Regina 10.000 Nederlandse vlaggetjes ter beschikking gesteld van de schooljeugd ter gelegenheid van het a.s. bezoek van Hare Majesteit Koningin Juliana en Prins Bernhard.

Dit is een zeer sympathieke geste van deze Toko en het is tevens een blijk dat de handel steeds aan de jeugd denkt. Speciaal het vlaggetje, dat geen reclame toont, zal vele kinderen blij maken. Masha danki.

SDL slaat Dragons

Willemstad. — Gisteravond werd onder buitengewone belangstelling de reeds lang verwachtte wedstrijd tussen S.D.L. en Dragons verspeeld op het veld van het St. Thomascollege. Het is een zeer mooie en sportieve wedstrijd geworden waarbij het niet ontbrak aan de spannende momenten. SDL benutte iedere kans die ze had zeer goed terwijl Dragons verschillende vrije worpen door slecht doelen niet benutte. De eerste quartet was voor Dragons de tweede en derde voor SDL en de laatste weer voor Dragons. Gezien de voorsprong die SDL had in de derde quarter won SDL met 28-23.

Zowel Dragons als SDL moeten er voor zorgen alle nog te spelen wedstrijden te winnen opdat zij deze eerste posities blijven behouden.

Our Wise Guy in de JPF club

Willemstad. — Morgenavond 20.15 uur zal in de Club J.P.F. een filmavond gegeven worden. Vertoond zal worden als hoofdfilm een Amerikaanse rolprent getiteld "MR. WISE GUY" met als hoofdrolvertolkers drie komieken.

Als voorfilm gaat een documentaire over Moderne Architectuur en tot besluit "No More West".

Een boeiende programma wordt gegeven.

Vaart

Santa Rosa v. New York nr La Guayra; **Stella Marina** v. Hamburg; **Joan Gorthen** nr Puerto Cortes; **Setteler** v Puerto Cabello nr Punta Cardón; **Jutlandsia** v. Los Angeles nr St. Thomas; **City of Camberra** v. Havana nr Cristobal.

LEZERS LUCHTEN HUN HART

DE DOUANE-AMBTENAREN

(Buiten verantwoordelijkheid der Red.)

Het is eigenaardig gesteld met de bevordering van Douaneambtenaren hier op Curaçao. Op het ogenblik wordt weer een cursus voor Hoofdkommies gevolgd door negentien Kommiezen 2e klasse. Men dient ook te weten dat sinds October 1953 nog steeds enige Kommiezen 2de klasse op bevordering tot 1ste klas wachten. Deze kunnen niet worden bevorderd, want er is geen vacature. Wat hebben deze heren aan hun studie? Niks, ze worden gedupeerd. Dat er geen vacatures zijn wil er bij mij niet in.

De vorige regering zou een Landsbesluit in het leven roepen, dat de ambtenaren die een dienstlijd en een leeftijd van zoveel jaren achter de rug hebben, met pensioen moeten. Maar dit landsbesluit heeft nooit het licht gezien. In het Douanekorps zitten veel van deze oude ambtenaren. Zolang er geen desbetreffende wet bestaat zullen zij nooit uit de dienst treden. En tevens hebben zij een gemakkelijke dienstlijd. Zij behoeven geen stormladders te klimmen voor het inklaren van schepen. Dus waarom naar huis met pensioen?

De regering dient een weg te zoeken. Tevens heeft de nieuwe regering beloofd dat alle ambtenaren die op bevordering wachten zullen bevorderd worden, maar tot heden is daar niets van gekomen. Waarom worden alleen Douaneambtenaren zo achteruit gezet met hun bevordering? Waarom de politie niet? Ik hoop dat onze nieuwe regering die altijd zoveel mooie beloften heeft geuit, dit ter harte zal nemen. Indien er geen vacature is, dan moeten de oude ambtenaren maar met pensioen gaan, en de jongere krachten een kans geven.

Th. Arcangel

Journaal van de Mobiele Brigade

Willemstad. — De Mobiele Brigade en Straatdienst maakten gisteren 7 P.V.'s op en verleenden 8 maal assistentie. Ook werd gisteren via een perceel in de Prinsenstraat telefonisch brand gemeld. De politie is er echter bijtijds achter gekomen, dat het een valse brandmelding was en de spuit is niet uitgerukt.

Trottoir als slaapplaats

Willemstad. — Een politie agent merkte in de Breedestraat een man op, die op het trottoir, naast een geparkeerde auto lag te slapen. Het bleek een zekere J.Z. te zijn die licht onder de invloed van alcohol was. J en zijn wagen werden voor de veiligheid aan de wacht gebracht.

Maranatha Kwartet treedt in J.P.F. op

Willemstad. — Het eerste optreden van het Maranathakwartet is bepaald op Zaterdagavond 17 dezer en wel in de JPF club. Er zal een programma van negro spirituals ten gehore worden gebracht.

De avond staat onder auspiciën van het C.C.C. De aanvang is 20.00 uur.

Biedt hen de helpende hand

Hoe tracht de Reclassering het doel te verwezenlijken?

Voor mij liggen de Statuten van de Stichting voor Reclassering en Kinderbescherming op Curaçao.

Genoemde Stichting werd op 16 Januari 1947 opgericht en stond oorspronkelijk onder Beschermheerschap van Zijne Excellentie Dr. P. A. Kasteel, Gouverneur van Curaçao.

Thans staat de Stichting onder Beschermheerschap van Mr. A.A.M. Struycken Gouverneur van de Nederlandse Antillen.

Het doel van de Stichting wordt in artikel 3 van de Statuten als volgt omschreven:

a. het behartigen van het zedelijk en geestelijk belang van door de Rechter tot gevangenisstraf, al of niet voorwaardelijk, veroordeelden of door enige door de Rechter op te leggen straf bedreigden, zowel vóór, tijdens als na afloop van hun straf;

b. het treffen van maatregelen ten behoeve van minderjarigen, die met zedelijke en/of lichamelijke ondergang worden bedreigd;

ongeacht tot welke bevolkingsgroep de sub a. en b. bedoelde personen mochten behoren. De Stichting tracht dit doel te bereiken op een wijze als omschreven in artikel 4 van de Statuten namelijk door:

a. het lot van veroordeelden tijdens hun gevangenschap te verlichten door celbezoek en door andere zedelijke steun in het bijzonder en door het streven naar verbetering van het gevangeniswezen in het algemeen;

b. het verminderen van de moeilijkheden, welke delinquenten na hun bevrijding of het ondergaan van hun straf in de maatschappij zullen ontmoeten o.a. door tijdig een werkkring voor hen te zoeken en zonodig hen in een geschikt milieu te trachten te brengen;

c. het geven van voorlichting aan de Rechter omtrent de persoonlijke omstandigheden van personen, die voor hem wegens enig misdrijf moeten terecht staan, eventueel het daarbij adviseren ten aanzien van de aard der op te leggen straf en de strafmaat, zonodig, met bereidverklaring tot het houden van toezicht op hun gedrag bij voorwaardelijke veroordeling;

d. te zorgen voor een voldoend aantal personen, die, na benoeming door de Rechter, bereid en in staat zijn om als gezinsvoogd op te treden;

e. oprichting en instandhouding van inrichtingen voor observatie en het verlenen van steun aan reeds bestaande;

f. verbreiding van de kennis omtrent wezen, doel en arbeid van de Stichting bij woord en in geschrift;

g. alle andere wettige middelen, die aan de doelstelling der Stichting bevorderlijk kunnen zijn.

Het Bestuur van de Stichting is thans als volgt samengesteld: Voorzitter: Pater L. van der Vaart, O.P. te Vice-Voorzitter: Rabbijn I. Jessurun Cardozo. 2e Vice-Voorzitter: Hr. J. G. Nieuwenhuyzen, Secretaresse: Mevr. H. J. Schotborgh, Penningmeester: Hr. L. A. J. de Lannoy, 1e Assessor: Dr. J. S. de Windt, 2e Assessor: Ds. A. W. Wyminga.

Als reclasserings-ambtenaren fungeren de heren C. G. Grootens en H. van de Westeringh.

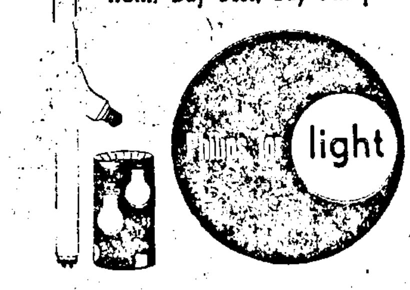
Het kantoor van de Stichting is gevestigd: Trompetsteeg 2 (bij het Cultuurcentrum) en telefonisch bereikbaar onder nummer 11832. De spreekuren van de ambtenaren zijn: Iedere werkdag van 11 tot 12 uur en iedere Vrijdagavond om 7 uur.

Nadat hierboven werd geschreven over doel en middelen van de Stichting, zoals vastgesteld in de Statuten en de namen werden genoemd van de huidige bestuursleden en ambtenaren, zullen wij volgende week een beschouwing geven over het werk van de vereniging op Curaçao.

Wat werd er aan ouderdomspensioenen uitbetaald?

Willemstad. — De navolgende bedragen zijn over de maanden Juni en Juli 1955 aan noodouderdomspensioenen — eilandelijk gerangschikt — uitbetaald:

	Juni 1955	Juli 1955
Curaçao	159.950,—	189.580,—
Aruba	51.750,—	51.750,—
Bonaire	15.430,—	15.470,—
St. Maarten	5.815,—	5.815,—
St. Eustatius	2.615,—	2.615,—
Saba	4.555,—	4.555,—
Totaal	240.115,—	269.785,—

VAN DE HANDEL

Willemstad. — Wij hadden het genoegen op uitnodiging van Curaçao Trading Co. een demonstratie bij te wonen van de Barton Wasmachine. Een zeer practisch apparaat en in 3 kleuren, wit, licht geel en geel. De moderne techniek heeft weer de helpende hand uitgestoken naar de huisvrouw. Deze machine model C75SP met pomp, heeft 3 speeds zowel op de alminium Agitator als op de wringer, Slow, Med. en fast.

Een automatische tijdklok is aangebracht die het ware verder de was doet. Deze machine heeft een dubbele kuip voor grote en kleine was. De binnenzijde is ongelijk gemaakt waardoor de was een speciale behandeling krijgt.

Ook bezit de machine een dubbele wand waardoor de inhoud langer warm blijft.

Het voordeel is de grote capaciteit, van ± 10 pd textiel, waardoor men dus vlugger en voordeliger de was kan doen.

Het mechanisme behoeft niet gesmeerd te worden, omdat het als het ware in de oliebad draait.

Een 1/3 PK motor doet het werk.

Deze motor is een product van General Motors Corporation. Smeren is ook hier overbodig.

Weer is Barton de huisvrouw tegemoet gekomen met een levenslange garantie op de unit tegen betaling van ten hoogste $ 7.50 (Factory). Complete Revisie van de gehele wasmachine eenmaal binnen Tien jaar tegen betaling van ten hoogste $30,— (Fob Factory).

Een tweede model is de C 55 P met pomp. Deze heeft een agitator met 4 hoge aluminium vinnen en maakt 60 volle slagen per minuut.

Wanneer een te grote hoeveelheid was door de wringer passeert springt zij automatisch open.

De stekker is ook voorzien van een veiligheid zodat wanneer men boven het gewicht komt deze automatisch uitspringt.

Het chasis bodem is versterkt met zware stalen ringen waardoor men het geheel gemakkelijk kan verplaatsen.

Deze machine wordt gedemonstreerd bij Metropolis CTC Punda en CTC Otrabanda, waar men gaarne alle inlichtingen verstrekt.

De man zonder hart

door

O JEAN BROCARD

43)

Terug op het Bureau wachtte Chasseur de derde verrassing van deze nacht. Een bericht van een der ziekenhuizen, dat daar zojuist was opgenomen professor Blérot. De taxichauffeur, die hem daar had afgeleverd, was onmiddellijk verdwenen, na een brief te hebben afgegeven. In dat briefje had gestaan, dat men direct Inspecteur Chasseur moest opbellen en hem vertellen, dat professor Blérot totaal verzwakt was opgenomen. Het laatste was ook door de arts geconstateerd, die de professor had onderzocht.

Na al deze sensaties, die een groot deel van het mysterie van de Man Zonder Hart hadden opgelost, rezen er tientallen vragen in Chasseur. Vragen, waarop hij onmogelijk een antwoord kon vinden. Vol spanning wachtte hij daarom of de Man Zonder Wapens ook iets van zijn beloofte zou nakomen en hem nog zou opbellen teneinde een afspraak te maken. Eindelijk ging dan toch de telefoon. Nauwelijks weerklonk het bellen of Chasseur had de hoorn al opgenomen.

Het was de Man Zonder Wapens. „Wanneer u er geen bezwaar tegen hebt om onze wapenstilstand nog enkele uren te laten voortduren, dan nodig ik u uit voor een kleine uiteenzetting. Kunt u daarmee accoord gaan?"

„Graag zelfs!" Zo lang had Chasseur op deze boodschap zitten wachten dat hij dit antwoord gaf met een enthousiasme als had zijn beste vriend hem iets gevraagd in plaats van de man die volgens zijn normale begrippen zijn grootste tegenstander had moeten zijn.

„Dat vind ik heel prettig", ging de Man Zonder Wapens verder. „Wilt u dan maar naar het huis van uw vriend Perneau komen!"

Na al de verrassingen waarvoor hij al was komen te staan, verbaasde Chasseur zich nauwelijks meer over deze boodschap en zonder nog een ogenblik te verliezen liet hij zich direct met een taxi naar de flat van de oud-hoofdcommissaris brengen.

Hartelijk als steeds werd hij hier door het echtpaar Perneau ontvangen. Het was hen niet aan te zien, dat het middernachtelijke uur al verre was overschreden. Mevrouw Perneau had gezorgd voor een heerlijke kop koffie en zelfs prijkte er een zelfgebakken vruchtentaart, als gold het vanavond een intiem feestje.

Voor de tweede maal deze avond had Chasseur geen aandacht voor zijn koffie, zo werd hij geboeid door de heer in avondkleding die daar rustig achterover leunde in de gemakkelijke stoel bij de haard. Slechts het grijze halfmasker voor het gelaat verried, dat het geen gewone visite was, doch de Man Zonder Wapens.

Enkele minuten heerste er een stilzwijgen tussen de vier mensen in de gezellige huiskamer. Juist wilde Inspecteur Chasseur de stilte verbreken om dan eindelijk de vragen te kunnen stellen, die hem al zolang op de lippen brandden, toen de Man Zonder Wapens begon te spreken. Met zijn prettige klankvolle stem vertelde hij het verhaal van Rosmislovsky, de geleerde met een geniale geest in het mismaakte lichaam.

„Rosmislovsky werd in Polen geboren en was nog heel jong, toen zijn moeder met hem naar Parijs kwam. Ze had blijkbaar wat geld, want ze ging niet uit werken en zag toch kans om vrij behoorlijk rond te komen. Het heeft lang geduurd voor zelfs haar naaste buren merkten, dat zij een kind had, want angstvallig hield zij de jongen in huis, voor iedereen verborgen. Zo schaamde zij zich voor het uiterlijk van het kind, dat geheel mismaakt was. Hoe de natuur hem aan lichaamsschoon ook had misdeeld, aan zijn intelligentie ontbrak niets. Hij was bovenmatig begaafd. Doordat hij het huis niet mocht verlaten had hij alleen van zijn moeder wat leren lezen. Dat was evenwel voldoende voor hem want hij begon nu van de morgen tot de avond te lezen en later te studeren. Wat hij slechts eenmaal doorlas, kende hij. Zijn moeder stierf toen hij twaalf jaar was. Hij stond toen geheel alleen zonder familie of kennissen en zonder geld. Het geheim van haar inkomen had de moeder met zich in het graf meegenomen. Persoonlijk vermoed ik, dat zij in ruil voor sieraden, die zij uit Polen had meegebracht, een kleine lijfrente kreeg van Joodse handelaren, de woekeraar.

In elk geval moest de jonge Rosmislovsky voor zichzelf zorgen. Op alle mogelijke manieren kwam hij aan de kost. Hoewel hij een geweldige hoeveelheid kennis had verzameld lukte het hem niet een normale betrekking te krijgen, want niemand wilde een dergelijk mismaakt mensenkind verdragen onder zijn ogen. Hij werd daarom circus-artist. Hij trad in allerlei gedaanten op en is zelfs een tijd als clown op in een circus, later werd hij model van een beeldhouwer die voornamelijk in massa beeldjes maakte van Quasimodo, de mismaakte klokkenluider van de Notre Dame. In de tijd, dat hij niet als model stond, hielp hij de beeldhouwer met het vervaardigen van allerlei kitsch-beeldjes. In stilte bereidde hij zich intussen voor tot de studie aan de Universiteit en ondanks tegenwerking van alle zijden gelukte het hem, niet alleen te worden toegelaten, maar zelfs om zijn studie cum laude te voltooien. Zijn studentijd is wel de moeilijkste van zijn leven geweest. Vrijwel iedereen heeft hem bespot, uitgelachen en mishandeld. Slechts één was er, die medelijden met hem voelde. Dat was Madeleine. De „kleine Madeleine" zoals ze werd genoemd. Rosmislovsky had haar lief, zoals slechts voor zo'n mens, die zich tegenover hem werkelijk als mens liet kennen. Hij verafgoodde haar, hoewel hij er nooit iemand iets van liet blijken. Het was de zwaarste slag in zijn leven toen de „kleine Madeleine" overleed. De intense haat, die de mismaakte gevoelde tegenover alle mensen, die hem niet, zoals hij, misverstand waren, hereikte hierdoor haar hoogtepunt. Van die dag af aan begon hij zich voor te bereiden op zijn wraak.

Er bestond voor hem niets anders meer dan het plan, dat zich in zijn geniale brein had ontwikkeld, om zich te wreken op de menigheid. Voor zijn plannen had hij een laboratorium nodig. Professor Blérot had het laboratorium en de instrumenten, die hij wilde gebruiken. Zonder te aarzelen begon hij aan het schrijven van een proefschrift, waarvoor hij de vereiste kundigheid kreeg, dat hij zonder moeite als assistent van Blérot werd aangenomen. Nu begon hij aan zijn eigenlijke werk.

(Slot volgt)

Had het succes van de E-55 in Rotterdam groter kunnen zijn?

Tentoonstelling trok minder vreemdelingen dan men dacht — Enthousiasme bij de jeugd — Hinkte manifestatie op twee gedachten? — Commerciële televisie trekt de aandacht — Over „Bello", klederdrachten en postkoetsen als reclame-middel — Achtergronden van de strijd om een stoomtrammetje.

De drie-millioenste op de valreep

De E-55 te Rotterdam heeft haar poorten gesloten. Enkele uren vóór het einde heeft men, als het ware op de valreep, de driemillioenste bezoeker — het was een dame — binnen gehaald en verblijd met een televisietoestel. Een aantal bezoekers, feestvierders en direct bij de E-55 betrokkenen was nog enkele uren bijeen in het vermaakcentrum „Unifesti" en toen behoorde deze grote manifestatie, waarmee Rotterdam een geheel eigen bijdrage heeft willen leveren tot de herdenking van 's Lands Bevrijding, weer tot het verleden.

Is deze reusachtige tentoonstelling in het hartje van de Maasstad een succes geweest? Het is een vraag die met het oog op eventuele toekomstige tentoonstellingen niet van belang ontbloot is. Hoewel de financiële resultaten nog niet volledig bekend zijn, schijnt wel vast te staan, dat men de kosten van de tentoonstelling „er uit heeft gehaald". De garantie, die de gemeente Rotterdam had verstrekt om een eventueel verlies te dekken hoeft, als men berichten in de Rotterdamse bladen mag geloven, vermoedelijk niet aangetast te worden.

Het succes van een grote nationale tentoonstelling als de E-55 mag men echter niet alleen afmeten naar de stand van de kas. Een feit is, dat de organisatoren in de dagen, die aan de opening van de nationale manifestatie vooraf gingen, meerdere malen officieus de verwachting hebben uitgesproken, dat vier tot vijf millioen bezoekers naar Rotterdam zouden komen. Dit mag dan misschien een uiting van het beroepsoptimisme zijn geweest, dat organisatoren van tentoonstellingen eigen is, de reusachtige propaganda, die reeds maanden tevoren voor de E-55 werd gemaakt, wees er duidelijk op, dat men in Rotterdam op een fenomenaal aantal bezoekers afstuurde. De E-55 moest, dat was duidelijk, het gesprekstema van Nederland worden en tot vèr over de grenzen een magnetische aantrekkingskracht op het publiek uitoefenen. En dat is nu, ondanks de zeer grote medewerking van pers en film, kennelijk niet in die mate het geval geweest, als waar men in Rotterdam op had gerekend.

Twee tegenvallers

Twee dingen zijn de initiatiefnemers, naar zij zelf hebben toegegeven, tegen gevallen: het bezoek gedurende de eerste weken en maanden en het percentage vreemdelingen, dat speciaal voor een rondgang over de tentoonstelling naar Rotterdam kwam. Toegegeven moet worden, dat het weer in de begintijd van de E-55 niet medewerkte. Maar ook op mooie, zonnige dagen was het er, de eerste tijd na de opening, vaak opvallend leeg. Menigmaal waren een aantal schoolklassen en enkele verstrooide dagjesmensen de enige bezoekers. De belangstelling van scholen, en, breder genomen, van de gehele jeugd voor de tentoonstelling was overigens opvallend groot. Als de opzet en de vorm van de E-55 bij één groep der bevolking is ingeslagen, dan is dat bij de jongere generatie, die niet uitgekeken kwam in de industriehallen en met de grootste interesse de vele zelf-werkende machines bestudeerde. Het bezoek der ouderen begon echter eerst te lopen, toen de vacantietijd aanbrak en men op het tentoonstellingsterrein enkele reorganisaties had ingevoerd, waardoor de bezoeker makkelijker een keuze kon maken uit het vele, dat hem werd geboden.

Het, in verhouding, geringe aantal vreemdelingen, dat de E-55 bezocht, is het eerst en het duidelijkst gesignaleerd door de exploitanten van hotels en restaurants in Rotterdam. Zij hadden, zoals begrijpelijk, zekere verwachtingen gekoesterd in verband met de E-55. Tot hun teleurstelling heeft de tentoonstelling hun in het geheel geen extra-bezoek opgeleverd. Enkele zaken menen zelfs opgemerkt te hebben, dat het aantal buitenlandse touristen in de Maasstad dit jaar...... geringer was dan het vorige jaar. Kennelijk heeft de E-55 vooral aantrekkingskracht uitgeoefend op scholen en op wat men „de kleine man" noemt. Deze laatste, meestal een gezinsvader al dan niet vergezeld van vrouw en kinderen, kwam naar Rotterdam voor de E-55, bracht daar de gehele

dag door en keerde, zonder behoefte te gevoelen nog andere vermaakinrichtingen te bezoeken, 's avonds naar zijn woonplaats terug. Zo werd de E-55 enigszins een tentoonstelling voor de jeugd en voor „de provincie", hetgeen stellig niet de opzet is geweest.

Uiteenlopende reacties

De reacties van het publiek op hetgeen voor hun toegangskaartje werd geboden zijn zeer uiteenlopend. De meeste jongeren waren, zoals gezegd, enthousiast. In de groep van hen, die niet meer tot de jeugd gerekend kunnen worden — al zijn zij nog geen ouden van dagen —, hoort men, naast loftuitingen, de klacht, dat de tentoonstelling zeer vermoeiend was. Er was te veel te zien, en door min of meer voorgeschreven routes was men gedwongen zóveel stands en afdelingen te passeren, dat men, als men tenslotte een sector bereikte, waar men zich voor interesseerde, niet meer de nodige aandacht op kon brengen.

Er is in dit verband hier en daar reeds opgemerkt, dat de organisatoren van de E-55 wellicht meer reden tot tevredenheid gehad zouden hebben dan thans, als zij het terrein, dat de tentoonstelling bestreek, letterlijk en figuurlijk beperkt hadden. Zij, die zo redeneren, zouden de voorkeur hebben gegeven aan een tentoonstelling van het type van de vijf jaar geleden gehouden „Rotterdam Ahoy", gewijd aan één of enkele belangrijke, maar toch begrensde, onderwerpen. In het jaar van de herdenking van de Bevrijding had dat de — technische — wederopbouw der door de oorlog getroffen gebieden kunnen zijn, of de bouwnijverheid, in de breedst mogelijke zin.

Wellicht ook — het onderwerp is sinds de Ramp gemeengoed voor de hele bevolking — Nederlands aanvals- en verdedigingsoorlog tegen het water.

Had men bezwaar gehad tegen een dergelijk beperkte opzet en een grote, alles omvattende tentoonstelling willen brengen, dan was het, naar veler mening, beter geweest het systeem te volgen, dat ook op wereldtentoonstellingen gebruikelijk is en waarbij het gebodene wordt ondergebracht in grote, geheel zelfstandige paviljoens met neventerreinen, die elk op zichzelf als het ware een eigen tentoonstelling vormen. Het publiek kan dan, al naar smaak en interesse, een keuze doen en de rest overslaan.

De E-55, zo beweren deze critici, volgde noch het ene noch het andere principe en dit hinken op twee gedachten zou wel eens één der oorzaken kunnen zijn van het feit, dat het bezoek niet zó groot was en niet zozeer afkomstig uit alle lagen der bevolking als men had verwacht.

Reclame-televisie

Eén resultaat heeft de E-55 echter opgeleverd, dat door vrijwel niemand wordt bestreden en dat vooral in de radio-stad Hilversum en in sommige Haagse regeringsbureaux diepe indruk zal hebben gemaakt. Dank zij het succes van de op het tentoonstellingsterrein werkende televisie-zender (met eigen studio en ontvangsttoestellen over het hele terrein van de E-55 verspreid) staat thans in Nederland de commerciële televisie in het middelpunt der belangstelling. Op het ogenblik kent men hier te lande alleen televisie-uitzendingen vanwege de grote omroepverenigingen, die ook het monopolie bezitten van de radio-uitzendingen over de twee Nederlandse zenders Hilversum I en II. Hoewel deze televisie-uitzendingen zeer veel geld kosten en nog geen overdeeld succes zijn, is men bij de omroepverenigingen fel gekant tegen eventuele invoering van televisie-uitzendingen op commerciële grondslag, zoals men die op grote schaal in de Verenigde Staten en sinds kort ook in Engeland kent. De regering heeft in haar nota's over het televisie-beleid echter de deur voor de invoering van televisie-uitzendingen op reclame-basis (waarbij de reclame-makende firma's de kosten van de uitzending betalen) op een, zij het zeer nauwe, kier gelaten.

In de ondernemerswereld hoopt men thans, dat het grote succes van de — volkomen zakelijk geëxploiteerde — televisie-uitzendingen op de E-55, die zeer bij de bezoekers in de smaak vielen, Den Haag zal nopen de deur iets verder te openen, ook al zou dat bij de leiders der grote omroepverenigingen ernstige critiek ontmoeten. Er zal, in de komende tijd, waarschijnlijk nog heel wat over het televisie-beleid gesproken worden, ook al heeft de E-55 definitief haar poorten gesloten.

Jongeren op de E 55. De belangstelling van de jeugd voor deze tentoonstelling overtrof alle verwachtingen.

De laatste rit van het stoomtrammetje Alkmaar-Bergen. De belangstelling van het publiek voor „Bello"'s begrafenis was enorm,

„Bello" is niet meer

Onherroepelijk tot het verleden behoort ook „Bello", het befaamde stoomtrammetje, dat — de laatste jaren alleen nog maar in de zomer — de verbinding onderhield tussen de stad Alkmaar, het kunstenaars- en vacantiedorp Bergen-Binnen en de na de oorlog uit het puin van de Duitse „Atlanticwall" herrezen badplaats Bergen aan Zee.

Tot het laatst toe hebben vrienden van het trammetje voor het behoud van dit rustieke vervoermiddel gestreden. Het centrum van hun actie lag in Bergen-Binnen. „Bello" is een eerste-klas attractie voor ons dorp, zo redeneerden zij. Vele plaatsen, die aangewezen zijn op vreemdelingenbezoek, doen oude tradities herleven om publiek te trekken. Marktplaatsen in Noord-Holland verzoeken boeren en verkopers op marktdag in oud-Hollandse boerendracht te verschijnen, omdat de touristen dit zo aardig vinden en in het buitenland zijn er zelfs badplaatsen, waar men in het zomerseizoen een postkoets, compleet met hoorn-blazende postiljon, laat rijden. Bergen bezat een dergelijke attractie-voor-bezoekers in de vorm van het oude stoomtrammetje. Vervangt men het door bussen — aldus de vrienden van „Bello" — dan is er weinig meer wat Bergen van andere vacantie-oorden onderscheidt en zal men straks misschien het merkwaardige verschijnsel beleven, dat winkeliers zich in oude boerendracht steken of de hotelhouders een postkoets laten rijden, terwijl men het vervoermiddel, dat werkelijk traditie bezat en ondanks de rook en smook populair was bij de vacantiegasten, heeft afgeschaft.

Diepere motieven

Naarmate de datum, waarop „Bello" zou verdwijnen en de rails zouden worden opgebroken, naderbij kwam werd de strijd feller en kwamen dieper liggende motieven, zowel bij voor- als bij tegenstanders van het stoomtrammetje aan het licht. Het bleek, dat de voortvarende burgemeester van de gemeente Bergen, en mèt hem de meerderheid van het gemeentebestuur, „Bello" vooral daarom wilden opheffen, omdat zij de baan van het trammetje wilden gebruiken voor de aanleg van een moderne autoweg. Daarbij hadden — en hebben — zij ongetwijfeld de nabije toekomst voor ogen, wanneer de eerste en kort daarop mogelijk nog een tweede en een derde verkeerstunnel onder het Noordzeekanaal gereed zullen zijn en Noord-Holland als het ware openligt voor het autotourisme vanuit de bevolkingscentra Amsterdam, Haarlem, Den Haag en Rotterdam.

Idyllisch Bergen-Binnen. De strijd om „Bello" was in wezen een strijd om het toekomstig karakter van deze stille schuilplaats van schilders, beeldhouwers en schrijvers.

Beschikt Bergen tegen die tijd over een mooie autoweg, die van de grote rijksstraatweg dwars door Noord-Holland aansluiting geeft op Bergen aan Zee, dan zou deze thans nog vrij stille badplaats zich in de toekomst nog wel eens kunnen ontwikkelen tot een tweede Noordwijk (Noordwijk is een badplaats, die vooral door meer gegoeden wordt bezocht). Tevens opent een dergelijke autoweg, na voltooiing van de tunnels, grote mogelijkheden voor het bosrijke Bergen als villa-dorp voor forensen uit Amsterdam.

Maar juist tegen deze ontwikkeling verzetten zich de vrienden van „Bello". Zij wensen, dat Bergen zal blijven, wat het is: een vacantie-oord voor rust-zoekende stedelingen in de zomer en het hele jaar door een stil-inspirerende woonplaats voor schilders, beeldhouwers en schrijvers en voor een kleine groep forensen uit Amsterdam, die in de jaren, dat Bergen nog moeilijk bereikbaar was per auto, dit bezwaar gaarne op de koop toe namen voor het natuurgenot en de verkwikkende rust, die Bergen hun bood.

Zo werd het puffende trammetje de inzet van een strijd, die de laatste jaren op vele fronten in Nederland wordt gevoerd, een strijd tussen degenen, die tegemoet willen komen aan de eisen van het moderne verkeer en de vermaak zoekende stedeling enerzijds en hen, die het een levensnoodzaak achten, dat ook in het overbevolkte West-Nederland eilandjes van stilte en rustieke schoonheid behouden blijven aan de andere kant.

Vlucht over de grens

In de strijd om het bestaan van „Bello" heeft de moderne vooruitgang gewonnen, zoals op de Waddeneilanden, op de Veluwe en in Drenthe de militairen de overwinning hebben behaald op de natuurminnaars, die zich verzetten tegen het bouwen van kazernes en het houden van oefeningen met alles verwoestende tanks en vliegtuigen in of vlakbij de mooiste stukjes natuurschoon, die Nederland telt, of, want sommige zijn reeds sterk aangetast, telde.

Uitgevochten is de strijd echter nog niet. Naarmate er meer natuurschoon verdwijnt zal de roep om behoud van wat er nog is ongetwijfeld toenemen. Hoewel de Nederlander, die nu eenmaal in een klein land met een grote, op gezonde wijze groeiende bevolking leeft, er zich toch in zal moeten schikken om, als hij in zijn vacantie waarlijk van rust en eenzaamheid wil genieten, de grenzen over te trekken en in Frankrijk, Spanje of andere minder dicht bevolkte landen van Europa zijn heil te zoeken.

Met de liquidatie van het stoomtrambaantje Alkmaar-Bergen en de sluiting van de E-55 heeft Nederland tevens een streep gezet onder het vacantieseizoen. Het normale leven herneemt zijn rechten. Het parlement staat op het punt zijn wetgevende arbeid weer te hernemen. Met verkiezingen in de komende voorzomer in het zicht en tal van brandende problemen aan de orde — variërend van het reeds genoemde televisie-beleid tot het stakingsrecht voor ambtenaren en van de woningnood via huurverhoging tot het loon- en prijspeil — zal het aan spannende momenten en hoog-oplaaiende debatten, en daarmee aan stof voor uw briefschrijver, zeker niet ontbreken.

Toch weer candidaat?

Eisenhower onder democratisch vuur

Detroit. — De vroegere president van de Verenigde Staten, Truman, heeft te Detroit in Michigan een rede gehouden voor 50.000 leden van de American Federation of Labor en van de C.I.O. Truman beschuldigde de republikeinse regering-Eisenhower van „verzet tegen of onverschilligheid jegens de georganiseerde vakbeweging." De oud-president sprak tegen het advies van zijn vrouw en van zijn dokter van hetzelfde platform, waar hij in 1948 onder de leuze „Give 'm hell" zijn succesvolle campagne voor het presidentschap opende.

Nu zei hij: „De republikeinse regering heeft meer aandacht voor de dollars dan voor het volk."

De in 1952 verslagen democratische candidaat Adlai Stevenson heeft in een artikel voor het Amerikaanse tijdschrift „Look" de republikeinse regering verweten, dat zij geen stoutmoedige leiderschap vertoont, evenmin als president Eisenhower persoonlijk. Pas toen de democraten de meerderheid kregen in het Congres, kon de regering enige successen boeken, aldus Stevenson.

Inmiddels heeft vice-president Nixon na een gesprek met Eisenhower in Denver verklaard, dat personen in de omgeving van de president „nog nooit zo optimistisch zijn geweest" over de mogelijkheid, dat Eisenhower zich opnieuw candidaat zal stellen. (U.P.)

Honden moeten Capri verlaten

Anacapri. — De burgemeester van Anacapri, op het Westelijke deel van het lustoord Capri, heeft meer dan honderd honden, die het eigendom zijn van gravin Marie Lazara Pisani, uitgewezen, omdat de honden de toeristen en de eilandbewoners des avonds en des nachts met hun gehuil en geblaf lastig vallen.

De gravin ging tegen het besluit in beroep bij het hoogste Italiaanse gerechtelijke orgaan, de Staatsraad, doch dit college bevestigde het uitwijzingsbesluit.

De honden zullen nu met hun meesteres naar Bordighera vertrekken, aan de Italiaanse Rivièra.

Zij hadden in Anacapri keurige kennels met groen geverfde deuren en er was ook een hondenkliniek. In hun nieuwe tehuis zullen zij ook over een zwembad beschikken.

Parijs. — De Franse nationale vergadering heeft haar goedkeuring gehecht aan een wetsontwerp betreffende het opnemen van de Franse gebieden in het Zuidelijke deel van de Grote Oceaan en aan de Zuidpool als een zelfregerend gebied in de Franse Unie.

TOM POES en de Doffe Doffer

2334 — Heer Bommel haalde diep adem en sprak met gezwollen stem:

„De zon, die door de blauwe luchten rijdt
En met zijn gloed de somb're wolken splijt —
De wind, die in de kale bomen fluit,
En snerpend in mijn rode oren tuit —
De regen, die maar immer neder plenst
En somber in mijn schoorsteen drenst —
Dat alles geschiedt voor u, Héloise."

„Wat jammer", fluisterde de freule, „die muziek was nu juist naam?"

„Parbleu", zei de markies, „het is zeer ongepast om persoonlijk te worden in een komische voordracht eh...... Bommel!"

„Dit is geen komische voordracht!" riep heer Ollie gewond. „Dit is een hartekreet! Een gedicht!"

Hij beheerste zich met moeite en hernam!

„De maan zingt in uw zilv'ren ogen
„Als een dauwdrop glinstert uw neus......"

„Wacht", gromde de heer Doffer opstaande, „ik zal dit wel even organiseren." Hij bonkte met zware schreden naar het podium en vatte het houtwerk met beide handen aan.

„Viooltjes bloeien op uw wangenbogen!" riep heer Bommel uit. Doch dat mocht hem niet baten. Met een forse ruk draaide de lomperik de verhoging een slag rond zodat de pauzerende musici nu plotseling weer vooraan stonden en heer Ollie zich met de neus naar de muur gekeerd zag.

„Gij zijt de dame mijner keus......" prevelde hij nog. Doch toen gaf hij het op. Met een rauwe kreet trok hij zijn gedicht aan flarden, terwijl achter hem een hartelijk applaus opsteeg. Maar dat was voor de verrichting van Dolf Doffer, dat begreep hij nu wel.

AMIGOE VAN DE JEUGD

Van Twee Opscheppers

Het waren twee dikke vrienden, de kostschooljongens Frans Bergveld en Willem van Renen. De vader van Frans woonde in het dorp H., en had daar een kuiperij, die aan een viertal knechts werk verschafte. Willems vader had een winkel in het dorp M. Frans en Willem waren twee aardige, vrolijke, goedhartige jongens, die goed hun best deden en goed oppasten. Maar ze hadden beiden eenzelfde gebrek: ze schepten graag op en namen het dan met de waarheid niet zo nauw. De een kon het dan nog beter dan de ander. Vooral, als ze het over de zaken van hun ouders hadden, was het een ware wedstrijd om elkaar te overtreffen.

„Hoeveel arbeiders zijn er wel op jullie fabriek?" vroeg Willem op zekere dag.

„Dat weet ik zo precies niet; dat is al verschillend. Maar zowat het halve dorp vindt bij ons werk. Op een man of tien komt het bij ons niet aan. We hebben een reuzenzaak en leveren in het hele land."

„Dan zal je pa wel een voornaam man in H. zijn."

„Nou, en of! Pa is wethouder en heeft nog meer te zeggen dan de burgemeester. Hij is bestuurslid van bijna alle verenigingen en beschermheer van de harmonie en de schutterij. En ma is voorzitster van alle instellingen van liefdadigheid en van de naaiclub en doet veel aan huisbezoek."

„Je komt later zeker ook in de zaak?"

„Natuurlijk. Ik ben immers de enige zoon. Als ik de school afgemaakt heb, kom ik op het kantoor. Maar ik denk ook wel naar het buitenland te reizen om nieuw afzetgebied te vinden. Pa's plan is de zaak uit te breiden."

„Nou, ik merk wel, dat jullie een groot bedrijf hebben", zei Willem. „Maar bij ons in M. is het ook nog zo min niet. We verkopen van alles: levensmiddelen, manufacturen, huishoudelijke artikelen, sigaren. We hebben zes winkeljuffrouwen, een magazijnknecht en vier loopjongens en ook nog drie man kantoorpersoneel."

„Is M. dan zo'n groot dorp?"

„Ja, 't is een flinke plaats. Maar van M. moeten we het niet alleen hebben. Onze winkel is de voornaamste uit de hele streek. Van alle kanten komen de mensen bij ons en daarbij hebben we twee auto's, die er elke dag op uit trekken."

„Ga je later ook in de winkel?"

„Ik denk het niet. Ik heb nog twee broers en drie zusters. Als ik hier klaar ben, kan ik bij een oom in Rotterdam komen. Die is een van de grootste graanhandelaars van ons land. Ik kan dan later de zaak overnemen en daar heb ik meer zin in. Ik heb ook nog een oom in Indië. Die heeft een heel grote plantage op Sumatra en zou graag hebben, dat ik bij hem kwam. Ik weet nog niet, wat ik doen zal. Natuurlijk zal dat ook van mijn ouders afhangen."

Een paar weken na dit gesprek was het vacantie en gingen de jongens voor zes weken naar huis.

Ongeveer een week was Frans weer te H., toen zijn ouders bezoek kregen van een oom, die in een stad in Noord-Holland woonde en voor een grote zaak in koloniale waren reisde. Oom was een aardige man en zou enige dagen blijven. Op een namiddag maakte hij met Frans een wandeling buiten het dorp.

„Oom Karel", vroeg Frans opeens, „komt u ook wel eens in M.?"

„Zeker, jongen. Heel dikwijls zelfs."

„Kent u daar ook een winkelier Van Renen?"

„Of ik die ken? Daar doe ik geregeld zaken mee. Door en door nette mensen."

„Hebben die in M. zo'n reuzenzaak?"

„Een reuzenzaak..? Nou ja, ze hebben een flinke winkel, zoals ik er honderd ken. Maar een reuzenzaak is wat anders."

„En Willem van Renen, die met mij op de kostschool is, heeft me verteld, dat ze bij hem thuis zo'n grote winkel hebben. Zes winkeljuffrouwen, een magazijnknecht, vier loopjongens, drie man kantoorpersoneel. En een paar auto's om de waren rond te brengen...."

Oom Karel lachte hartelijk. „Dan heeft die Willem je aardig wat wijs gemaakt", zei hij. „Wat een grappenmaker! Waar haalt hij het vandaan? Hoor eens, Frans, de Van Renens zijn mensen net als je ouders en ik. Ze hebben een van ouds bekende, goed beklante winkel, maar Van Renen, zijn vrouw en hun oudste dochter kunnen het met hun drieën best af."

„Zo'n lelijke opschepper!" zei Frans. Maar, dacht hij daarop, ik ben misschien nog groter leugenaar dan hij.

Enige dagen na ooms vertrek zat Frans met zijn ouders aan het ontbijt, toen de post een brief aan zijn adres bracht.

„Die is van Willem", zei hij, zodra hij het adres gezien had. Hij las de brief voor. Willem schreef, dat zijn vader voor zaken naar Arnhem moest en dat hij mee mocht. En nu zou hij gaarne, als Frans' ouders er niets tegen hadden, naar H. komen en daar een paar dagen blijven.

„Nu, Frans, hoe vind je het?" vroeg Bergveld.

Frans' eerste gedachte was: Gelukkig, dat oom Karel hier is geweest. Anders had ik geen raad geweten. Laat hij nu maar komen. „Ik vind 't prachtig", zei hij, „ten minste als het voor u en moeder niet te lastig is...."

„Welnee, helemaal niet", zei juffrouw Bergveld. „Hij kan gerust een hele week of nog langer blijven. We hebben immers plaats en eten genoeg. Schrijf dus maar dadelijk, dat hij welkom is."

Frans deed zo en op de bepaalde dag was hij aan het station om zijn vriend af te halen. Daar kwam de trein. Willem stapte uit en even later wandelden de twee jongens druk pratend naar het dorp, dat ongeveer een kwartier van het station lag. „Hier wonen we", zei Frans en wees naar een eenvoudig burgerhuis. „En daar heb je vader en moeder al."

Bergveld en zijn vrouw hadden de jongens al zien komen en stonden hen bij de deur op te wachten, Bergveld in zijn werkpak, zijn vrouw, zoals ze in de keuken bezig was. Met uitgestoken hand kwam de kuiper op Willem af. „Is dat nu je vriend Willem?" zei hij. „Hartelijk welkom, beste jongen. En dit is mijn vrouw. 't Doet ons pleizier je hier te zien."

Willem was wel wat verrast. Hij had vast en zeker een prachtig herenhuis en een deftige heer en dame verwacht. „Mijnheer en mevrouw", zei hij, „het is mij hoogst aangenaam...."

„Zeg maar Bergveld en juffrouw Bergveld", zei de kuiper lachend. „Dat zeggen ze hier allemaal. Mijnheer en mevrouw kennen we hier niet. We zijn maar gewone burgermensen. Maar nu zullen we eens naar binnen gaan. Het eten is klaar en je zult wel trek hebben."

Even later zaten ze in de gezellige huiskamer. 't Smaakte Willem uitstekend en hij voelde zich hier recht op zijn gemak.

„Ik ben gewoon na het eten een dutje te doen", zei Bergveld, toen de maaltijd afgelopen was. „En mijn vrouw heeft dan haar werk in de keuken. Intussen kunnen jullie wel eens in de kuiperij gaan kijken."

De twee vrienden gingen naar de werkplaats, waar vier knechts druk bezig waren. Op verzoek van Frans liet de meesterknecht het hele bedrijf zien. Willem was een en al belangstelling. 't Was de eerste keer in zijn leven, dat hij in een kuiperij kwam.

„Nu, hoe vind je het?" vroeg Frans, toen ze weer buiten waren.

„Prachtig!" zei Willem. „Maar ....hoe is 't nu met die grote fabriek, waar je me van verteld hebt?"

„Met dit fabriek van ons", zei Frans lachend, „is 't net als met die reuzenzaak van jullie. Enkele dagen geleden was hier iemand, die in M. goed bekend is en met je vader zaken doet. En.... maar verder behoef ik wel niets te zeggen...."

Een ogenblik was Willem verbluft, maar toen lachte hij hartelijk.

„Hoor eens, Frans", zei hij, „we zijn twee grote opscheppers. Maar we hebben allebei even hard gelogen en behoeven elkaar niets te verwijten. En we blijven dus even goede vrienden."

„Zeker", zei Frans.

Toen ze die avond na het avondeten allemaal gezellig bijeen zaten, vertelden ze de hele geschiedenis.

„Hoor eens", zei Bergveld, toen hij alles gehoord had, „je hebt, om 't ronduit te zeggen, elkaar een hoop leugens verteld en dat was verkeerd van jullie. Daarbij, waar diende 't voor? Zijn we zoveel minder, omdat ik een gewone kuiper ben en de vader van Willem een gewone winkelier is? We hebben immers goed ons brood en daarmee kunnen we ten volle tevreden zijn."

De jongens waren wel wat beschaamd, maar ze beloofden plechtig, dat het niet meer gebeuren zou.

De volgende dag schreef Willem een lange brief naar huis. Spoedig kreeg hij een brief terug. Hij liet hem Frans lezen. Frans werd daarin uitgenodigd met Willem naar M. te komen en daar enige tijd door te brengen.

Je begrijpt, dat Frans daar niets tegen had. Ook zijn ouders vonden het goed en zo reisden de twee vrienden een week later samen naar M., waar Frans door de familie Van Renen al... telijkst ontvangen werd en op zijn beurt enige pretti... gen doorbracht.

Brief van Tante Corry

Natuurlijk zijn er ook deze we... weer nieuwelingen bij ons... „Amigoe"-kinderkrant gekomen. Zij heten: Laurina Pourier e... Jean Louis van Opstal.

De Vonseetjes vertellen in hu... brieven enthousiast over de va... cantie. Leuke brieven!

Nita en Dolly Tyrol zonde... postzegels, waarvoor dank. Ma... lene Adoptie stuurde de groete... van allemaal thuis en beloo... tante Corry een foto voor d... krant

Mauritza Fontilus vertelt, da... er thuis zieken zijn. Maar d... zijn nu zeker allebei al beter, nie...

Trudeke Stam schrijft altij... zulke keurige briefjes, dat he... een lust is ze te lezen.

Honderd punten behaalden d... ze keer Ruben Pieters, R. Ser... vage en Wim Smeets. Bij lotin... onder de goede oplossers van d... laatste rebus werd Ivonne Chi... Sue winnares.

Doe weer allemaal mee met d... nieuwe puzzle, hoor. Denk e... aan: insturen voor Zaterdag 2... September, anders ben je te laa... Vergeet niet je naam en adre... op de brief te zetten!

Hartelijke groeten
van Tante Corry

„Amigoe di Curaçao"

Curaçao.

Ivonne Chin Sue	1	BOEK
Wim Smeets	1	BOEK
R. Servage	1	BOEK
Ruben Pieters	1	BOEK
Lucia Vonsee	90	punten
Hillary Vonsee	90	”
Hilliante Vonsee	90	”
Peter Sprockel	90	”
Enny Wever	90	”
Ingrid Sprock	90	”
George Curiel	80	”
Paulientje Vissers	80	”
Iris Dovale	80	”
Ilka Curiel	80	”
Lucille Curiel	80	”
Claudina Becker	80	”
Edmund Perry	75	”
Ilse Dovale	75	”
Harold Noorden	70	”
Gerda Sprock	70	”
Francine Moron	70	”
Aida v. Dongen	70	”
Henry de Cuba	70	”
Denise Ho	70	”
Percy Ho	70	”
Ingrid Haseth	70	”
Vivienne Pietersz	60	”
Joyce Perry	60	”
Lino Virginia	60	”
Jetti Jans	60	”
Donald Davelaar	60	”
Marian Gijsbertha	60	”
Diane de Jong	60	”
Anna Elenburg	60	”
Eric de Haas	60	”
Mauritza Fontilus	60	”
Helga Burnet	60	”
B. Snik	55	”
Trudeke Stam	50	”
Henry Martinez	50	”
Ernie Isselt	50	”
Dulcela Haseth	50	”
Iwan Vonsee	50	”
Theo Vonsee	50	”
Henry Elisabeth	50	”
Richard Lopez Penha	50	”
Emerita Gerard	50	”
Mildred Campagnard	50	”
Grace Jonkhout	50	”
G. Curiel (v. Swietenstr.)	50	”
Rosemary Sprockel	50	”
[illegible]	50	”

Eric Beeldsnijder	50	”
Albert Eendracht	50	”
Mirtha Casseres	50	”
Oswin Casseres	50	”
Annie Eendracht	50	”
Maria Louisa Becker	50	”
Florence Beeldsnijder	50	”
Ivy Ignacio	50	”
Anitra Palm	50	”
Carlos Kranwinkel	50	”
Oscar Ugueto	45	”
Mayra Pocornië	40	”
Edward Young	40	”
Edith de Jong	40	”
Ruben Wever	40	”
Elio Borgschot	40	”
Raquel Ramos	40	”
Wanda de Freitas	40	”
Shirley Cratz	40	”
Jenny Fraai	40	”
Ingrid Pluim	40	”
Ronald Pluim	40	”
Georgetina Pluim	40	”
Cleon Gout	40	”
Mary Ann Hollander	40	”
Majorie Elisabeth	40	”
Ingrid Hollander	40	”
Carla Becker	40	”
Rudy Sprock	40	”
Georgette Labad	40	”
Hella Chundro	40	”
Nita Tyroll	40	”
Dolly Tyroll	40	”
Elma van Sauers	40	”
Marilu Capriles	35	”
G. de Los Santos	35	”
Louise Sanchez	30	”
Albert Davelaar	30	”
Eldrid Fontilus	30	”
Roy de Vries	30	”
Richard Knel	30	”
Petra de Cuba	30	”
Daniel Wever	30	”
Jossie Wever	30	”
Oscar Day	30	”
Kiki Bernardus	30	”
Paul v. Dongen	30	”
Raymond de Windt	30	”
Faustina Frank	30	”
Sylvia Maduro	30	”
Stanley Davelaar	30	”
Hubert Salas	30	”
[illegible]	30	”

Ingrid Hose	30	”
R. Vijzelman	30	”
Georgine de Lannoy	30	”
Ella de Lannoy	30	”
Ethel Sprock	30	”
Irene Haseth	30	”
Rudi Vonsee	30	”
Gladys Rodriguez	30	”
Lucie v.d. Loos	30	”
Koosje Schmeits	30	”
Marjo Schmeits	30	”
Consuelo Tromp	30	”
Edeltrud Juda	30	”
Oscar Ugueto	30	”
Renate Benschop	30	”
Juan Lauff	30	”
Nilo Kleinmoedig	30	”
Rodion van Eijma	30	”
Yvonne Valk	30	”
Shelly Curiel	30	”
Joseline Palm	30	”
Ronald Casseres	30	”
Verginia Vonsee	30	”
Rieke Moeniralm	30	”
Gerda Ho	30	”
Rotilio Rijzenburg	25	”
Jacques Hernandes	20	”
Jan van Roosmalen	20	”
Overida Arron	20	”
Delia Arron	20	”
Toontje Kamperveen	20	”
Marlene Kamperveen	20	”
N. Jacobus	20	”
Henry v. Meeteren	20	”
Robert Sanchez	20	”
Jessy Maduro	20	”
Mavis Wehl	20	”
Kenneth Beeldsnijder	20	”
Mildred King	20	”
Marlene Deira	20	”
George Richardson	20	”
Mathilde Laurence	20	”
Sigrid Casseres	20	”
Ludwina Crocs	20	”
Gleàda de Cuba	20	”
Jan van Sprang	20	”
Lilian Chocolaad	15	”
Gerrit Albertina	15	”
Elvia Emerentiana	15	”
H. Rijzenburg	15	”
Maria Römer	15	”
Joyce Henriquez	15	”
[illegible]	15	”

Franciëa Mulder	15	”
Frits Hasham	15	”
Isidra Borgschot	10	”
Mevis Pijpers	10	”
Wilma Espacia	10	”
Ivan W. Ramos	10	”
Rudolf Jansen	10	”
Judith Alberto	10	”
Adelgonda Juda	10	”
Orsine Kamperveen	10	”
Veronica v. Heyningen	10	”
Erick v.d. Berg	10	”
Evelyn Roosberg	10	”
Ronald Malmberg	10	”
Eric Dovale	10	”
Ivy Dovale	10	”
Louise d'Arnault	10	”
Margarita Kleinmoedig	10	”
Joan Edwards	10	”
Ivy Richardson	10	”
Ella Richardson	10	”
Harold van Eijma	10	”
Yvonne Gelderman	10	”
A. Verstappen	10	”
Christine de Jong	10	”
Lenny Bouwman	10	”
Edith Laurens	10	”
Marlene Adoptie	10	”
Humphrey Oleano	10	”
Franklin Sanchez	10	”
Cordula Veeris	10	”
Imelda Arron	10	”
L. M. Arron	10	”
Wilda Curiel	10	”
Adrie Bloem	10	”
H. Devid	10	”
Tineke Erhart	10	”
Tessie van Sprang	10	”
Helen van Sprang	10	”
Hertha van Sprang	10	”
N. La Croez	10	”
Stella La Croez	10	”
Mayra Pocornie	10	”
Giovanie Maduro	10	”
Ferdinand Maduro	10	”
Maria da Silva	10	”
Laurina Pourier	10	”
Glenda Croes	10	”
Alicia Pieters	10	”
Jean-Louis v. Opstal	10	”
Hannibal Sprock	10	”
Sigrid Sprock	10	”
[illegible]	10	”

Een half uurtje economie

Geen enkel economisch stelsel kan zich onttrekken aan wetmatigheid

Oranjestad. — Op 11 Juni van dit jaar hield Ir. H.I. Keus een lezing op het Congres van de V.A.M.T.S. (Vereniging van Afgestudeerden aan Middelbare Technische Scholen) te Rotterdam. Naar aanleiding van het voornemen van onze Regering de invoerrechten van diverse goederen te verhogen, zouden wij naar deze lezing willen verwijzen. Op zijn beurt haalde Ir. Keus de uitspraak aan van verschillende prominente figuren uit economische kringen.

De lezing begint met aanhaling uit „The General Theory of Employment, Interest and Money" van John Maynard Keynes in 1936, dat wij hier onvertaald laten volgen. „The ideas of economists and political phisolophers, both when they are right and when they are wrong, are more powerful than is commonly understood. Indeed the world is ruled by little else. Practical men, who believe themselves quite exempt from intellectual influences are usually the slave of some defunct economist."

De tweede aanhaling is van prof. dr. ir. H. G. Nolen. „Er bestaat bij ons mensen een geestelijke behoefte tot het vinden van de regelmaat en de eenvoudige grondslag in de veelheid der verschijnselen, die wij waarnemen." Reeds in 1939, in een lezing welke ir. Keus hield voor de Vereniging van Delftse Ingenieurs, zei hij o.a. ::M.i. heeft het Nederlandse bedrijfsleven dat niet bij het buitenland wil achterblijven, wellicht aan de economische ingenieur een grotere behoefte dan thans nog algemeen wordt aangevoeld wegens het wantrouwen, dat door de verdeeldheid van economische inzichten wordt gezaaid en waaraan de disparititeiten tussen sociale, politieke en bedrijfseconomische beschouwingen vreemd zijn.

Ook het verminderen dier dispariteiten mag als een probleem voor de toekomst worden beschouwd, dat eerst zijn oplossing nadert, wanneer het inzicht groeit, dat ook een reële politiek economisch verantwoord moet worden."

Spreker ging voort met te zeggen, dat hij de economie nog altijd als de fundering van het maatschappelijk gebouw ziet. Maar de algemene belangstelling — o.a. Goethe heeft dit opgemerkt — gaat niet uit naar de fundering, doch naar het gebouw boven de grond en in het bijzonder naar de gevel. De technici mogen echter de fundering NOOIT verwaarlozen. Zij weten, dat ook het beste gereedschapswerktuig slechts goede diensten kan bewijzen, als het goed is opgesteld. Gedreven door een geestelijke behoefte dient de technicus zich mede te verdiepen in de regelmaat en de grondslagen der veelvuldige verschijnselen, die ook de economie kenmerken.

Tussen techniek en economie bestaat samenhang en wisselwerking. Tussen het technische en economische behoren evenwichtige verhoudingen te bestaan: een goede technische schepping behoort economisch verantwoord te zijn. Wie een rivier het buiten haar oevers treden wil beletten, legt de dijken op behoorlijke afstand van de bedding en vergroot de doorstromingsmogelijkheid. Tot nu toe heeft de gerichte economie de doorstroming op allerlei gebied door de onvermijdelijke verstarring, die haar begeleidt en inhaerent aan haar wezen is, beperkt.

Loon is prijs, prijs is loon

De betrekking tussen vraag en aanbod, aldus ir. Keus, wordt gekenmerkt door een wetmatigheid, waaraan geen enkel economische stelsel zich kan onttrekken. De betekenis van de schatting van econometristen, dat het prijspeil na de oorlog in een stelsel van gebonden prijzen en lonen niet meer dan 25 à 30% zou stijgen, is door de inhaalvraag, die de productie verre overtrof, volkomen teniet gedaan.

Prijzen en lonen stegen inmiddels tot ongeveer het drievoudige van 1939. Bij de opheffing van de prijscontrole en distributie heeft de Regering het juiste ogenblik weten te treffen, namelijk het moment waarop er tussen vraag en aanbod ongeveer een evenwichtstoestand bestond. Gelukkig kwam toen de z.g. zwarte prijzen — in wezen de meer economische prijzen — een einde.

Wegens de relatie, die tussen prijzen en lonen bestaat en die in de geleide economie tot loonronden heeft geleid, waaraan de rekenliniaal te pas kwam, ligt het voor de hand dat in een natuurlijke economie (markteconomie) vrije prijsvorming vrijere loonvorming impliceert. Het motief van voorstanders van een gebonden economie, dat het beter is de prijzen vrij te laten en gemakkelijker de lonen te binden, achtte spreker moreel verwerpelijk. Maar het volgen van de weg van de minste weerstand is na 1945 een algemeen verschijnsel geworden. Hiervoor zullen wij vroeg of laat de rekening hebben te betalen, zoals onder anderen bij het rechttrekken van de volkomen scheefgetrokken verhoudingen tussenbeloningen en pensioenen, huren en bouwkosten, pachten en opbrengsten om ons tot enkele belangrijke en gevaarlijke dispariteiten te beperken.

Die vrijere loonvorming, welke tot de zogewenste verhoging van de mobiliteit (doorstroming) en productiviteit zal bijdragen en welke een einde aan de voor de toekomst ongewenste nivellering dienst te maken en als zodanig door het Centraal Social Werkgevers Verbond wordt voorgestaan, blijft doorkruist van de z.g. volledige werkgelegenheids- (full employment)politiek, waardoor de vraag het aanbod overtreft en een reële reserve ontbreekt. Juist omdat de politici dit netelige onderwerp, dat aan de menselijke waarde heet te raken, niet durven aansnijden, achtte spreker het gewenst er een en ander over te zeggen, daar hij afgezien van de economische bezwaren, juist de morele bezwaren aan de toestand verbonden een aantasting der menselijke waarden achtte.

Deflatie en inflatie

Wij hebben ervaren, dat schaarste aan goederen, ondanks prijscontrole en distributiemaatregelen tot zwarte prijzen leidt. Wij ervaren nu, dat het met schaarste aan arbeidskrachten niet anders is gesteld en dat grijze en zwarte lonen en allerlei faciliteiten hun intrede doen, welke tot fraude en corruptie leiden, tot vermindering van inspanning en een achteruitgang van het moreel, zowel van de werkgevers als van werknemers. Het streven naar full employment, heeft prijsstijging tot voorwaarde en daardoor muntontwaarding als consequentie.

In een toestand van overfull employment, waarin nu ook Nederland verkeert, neemt de productie onvoldoende toe en de rationalisatie is niet bij machte om een loonstijging van circa 15% in één jaar te overcompenseren. Het gevolg is een groter verbruik na iedere loonronde, een grotere importbehoefte en op den duur een achteruitgang van de export, mede ten gevolge van de gemakkelijker afzetmogelijkheden op de eigen markt en een geleidelijke verdere achteruitgang van de ruilvoet m.a.w. een verdere overschrijding op de weg van muntontwaarding, d.w.z. van vermindering der reële koopkracht van ons geld.

Nu is men gewend een evenwichtsverstoring tussen vraag en aanbod, als gevolg van te groot aanbod, een crisis te noemen, maar dit kan natuurlijk even goed ten aanzien van een evenwichtsverstoring tengevolge van een vraag, die het aanbod overtreft, worden gezegd. In het eerste geval is deflatie en in het tweede geval inflatie het gevolg. Het merkwaardige is, dat in zo'n inflatieperiode een welvaartspsychose ontstaat, welke het op gang zijnde precies stimuleert, zodat verwacht mag worden, dat juist een dergelijke periode sneller tot datgene leidt, dat algemeen als een crisisdepressie wordt beschouwd en dat men door een gerichte economie met een geleide loonpolitiek meende te kunnen voorkomen.

Lerner en Meade, beiden voorstanders van full employment, waren zich van dit gevaar terdege bewust; zij erkennen de noodzaak van een arbeidsreserve om prijsstijging te kunnen voorkomen, welke door de drang der vakverenigingen de stabiliteit van de munt bedreigt. In de Scandinavische landen heeft men onlangs ervaren, dat men op den duur in een welvaartsstaat te kiezen heeft tussen full employment en stabiel, of als men wil, eerlijk geld.

Zoals men kan betreuren dat de nood bindt en de voorspoed verdeelt, zo kan men betreuren dat een verminderde vraag tot grotere spanning leidt en een vraag, die het aanbod overtreft, tot verminderde inspanning. Lerner, de assistent en volgeling van Keynes, merkt ten aanzien daarvan op, dat zolang de mentaliteit niet verandert, een zeker percentage werkeloosheid voorwaarde is om prijsstijging, met andere woorden, inflatie, te voorkomen. De mentaliteit zou zodanig moeten veranderen, dat overwerken bij tijdelijke schaarste aan werknemers even wenselijk door alle betrokkenen moet worden geacht als short-time werken bij tijdelijk verminderde vraag. De bouwvakarbeiders hebben bewezen, dat dit inzicht nog moet rijpen en wij zullen verstandig doen met de mensen te nemen zoals ze zijn en te trachten ze door objectieve voorlichting tot andere gedachten te brengen.

Zij, die in de productiesector werkzaam zijn, hebben gelegenheid te over gehad om te constateren, dat hetgeen zoëven naar voren werd gebracht, geen hersenschim is. Zolang onze politici de keuze tussen full employment en stabiel geld niet aandurven, blijven wij blootgesteld aan het gevaar, dat te laat in de Scandinavische landen werd onderkend.

Amerika en Engeland hebben inmiddels wel ondertekend en zijn tot credietbeperking overgegaan door verhoging van de rentetarieven, niettegenstaande Amerika nog een kleine 4 millioen werklozen heeft. De toestand in Engeland vertoont veel overeenstemming met die, in ons land; echter met dit verschil, dat Engeland een vrijere loonvorming kent dan ons land, welke inderdaad in een toestand van overfull employment tot ernstige conflicten leidt. Vandaar wellicht de noodzaak om althans te trachten door duurder geld, de evenwichttoestand tussen vraag en aanbod te herstellen. Hieruit volgt, dat een ruimere arbeidsreserve, welke in een evoluerende dynamische maatschappij, evenmin als liquiditeiten en voorraden in het bedrijfsleven, kan worden gemist en dus moreel aanvaardbaar dient te worden gemaakt. Het moet toch duidelijk zijn te maken dat zulks de juiste weg is en op den duur voor allen beter begaanbaar dan de weg, welke via chronische muntontwaarding tot een steeds toenemende wanverhouding tussen beloning en pensioenen moet leiden. En zulks te meer, omdat inflatie en prijsstijgingen gewoonlijk op de schouders van de minst draagkrachtigen komen te rusten.

Los van politieke gezindheid dient een objectief oordeel te worden gevormd over een der belangrijkste problemen voor de toekomst. Vooral omdat de keuze tussen full employment en stabiel (eerlijk) geld tevens de keuze is tussen verontpersoonlijking en herstel van verantwoordelijkheid en zelfwerkzaamheid, dus, na religie, het hoogste goed, de persoonlijkheid. Populair is dit vraagstuk allerminst. Hierbij behoren wij dan de gedenkwaardige woorden van Marshall te herinneren, namelijk dat een economist zichzelf dan het meest dient te wantrouwen, als hij ervaart dat zijn conclusies populair worden.

Loodzware lasten

Het stoomtijdperk kenmerkte zich door een individualistische stuwing, welke ongetwijfeld voor de groeiende welvaart van grote betekenis is geweest. In die welvaartvermeerdering hebben alle werkers, over de gehele wereld een eeuw lang, zonder loonronden en zonder de belangen van de spaarders te schaden, gelijkelijk gedeeld. Van een gelijk verdelen is in ieder geval na 1945 in Nederland geen sprake meer geweest. **Het probleem van de vergeten groepen en de in de toekomst te pensioneren werkers dreigt loodzwaar op de schouders der komende generaties te zullen gaan drukken.**

Na de huren, zullen de pensioenen moeten worden rechtgetrokken en zal het vrije beroep in de gelegenheid dienen te worden gesteld een eigen oudedagverzorging op te bouwen.

In de eeuw der atoomkernenergie, waarin atoomsplitsing tot het vrijkomen van energie wordt aangewend en met een gedeeltelijke decentralisatie van energievoorziening rekening kan worden gehouden, waardoor een juiste synthese tussen integratie en differentiatie in evenwichtige verhoudingen kan ontstaan, mag wellicht op een herstel van een verantwoordelijkheid scheppend individualisme worden gerekend op de grondslag van vrijheid in gebondenheid, van beweeglijkheid contra verstarring, ter bereiking van een verruiming van de thans op alle gebieden beperkte doorstroming.

De technici zullen daarbij een belangrijke rol hebben te vervullen en zich des te beter van hun taak kunnen kwijten, indien zij de wisselwerking en samenhang tussen techniek en economie bijtijds verstaan en beseffen, dat reële welvaart en sociale voorzieningen een degelijke economische fundering behoeven met als cement tussen de bouwstenen „eerlijk" geld.

Onoplettendheid

Oranjestad. — Op de weg naar Noord ter hoogte van La Suiza vond een aanrijding plaats tussen een pick-up en een personenauto. De bestuurder van de pickup was de weg overgestoken om een zijweg in te slaan zonder uit te kijken, met het gevolg, dat de pickup tegen een personenauto opbotste. Geen persoonlijke ongelukken, doch de schade bedroeg ƒ 500.— aan de pickup en ƒ 800,— aan de personenauto.

Els Athmer terug

Oranjestad. — Gistermorgen keerde terug van Amerika mej. Els Athmer, de leidster van de School voor Rhythmische Dansen .Zij was in Juni vertrokken om een cursus te volgen aan „Jacob's Pillows", een zeer bekende balletschool in Amerika. Zij hoopt spoedig haar school op Aruba wederom te openen. Wij mogen wel verklappen, dat haar leerlingen reikhalzend naar haar terugkomst hebben uitgezien.

Besprekingen bezoek koningin

Oranjestad. — In verband met het as. bezoek van de Koningin waren gisteren op ons eiland de heren Ellis v.d. Valk en Walraven. Zij voerden o.a. besprekingen met de Gezaghebber.

Tentoonstelling „Koninklijk Huisarchief" en „zo is Nederland"

Oranjestad. — Deze tentoonstelling, welke in Soc. Bolivariana gehouden wordt van 16 Sept t/m 27 Sept. is gratis toegankelijk voor het publiek dagelijks van 9 tot 12, van 16 tot 18 en van 20 tot 22 uur. Zondags van 9 tot 12 en van 16 tot 21 uur.

Een aantal deurprijzen zal ter beschikking worden gesteld en ongeveer aan iedere 500ste bezoeker zal een dergelijke prijs worden overhandigd. Daartoe zullen aan de bezoekers genummerde kaartjes worden uitgereikt en van tevoren zal worden bepaald op welk der nummers een prijs zal vallen.

De prijzen zijn: Een boekwerk "Faam van Nederland, door ten Koot, en meer dan 200 fraaie foto's met verbindende tekst.

Met de tentoonstelling is een groot aantal Nederlandse gramafoonplaten meegekomen, welke tijdens de expositie gespeeld zullen worden. Hiervoor werden door Casa Electronica een Erres 549 T Radio-picup combinatie 3 dimension beschikbaar gesteld, terwijl dezelfde firma eveneens een Amroh taperecorder beschikbaar zal stellen voor het mogelijk doen afdraaaien van geluidtapes van carillonmuziek, draaiorgelmuziek, Koninklijke Militaire Kapel, Neerlandse liedjes, Maastrichter Star, enz.

Parijs. — De bekende Franse invlieger Marcel Doret is dezer dagen in de leeftijd van 59 jaar overleden. Doret kreeg vooral bekendheid omdat hij er in slaagde aan het einde van de Tweede Wereldoorlog met gestolen Duitse jachtvligtuigen het eerste jachteskader van de Franse ondergrondse op te richten. Op het stuk van kunstvliegen had Doret niet minder dan 18 wereldrecords op zijn naam staan.

Ass.-Overste Frere Philip Antoon bezoekt scholen

Oranjestad. — Gistermorgen bezocht de Assistent Overste van de Frères de La Salleschool te Oranjestad, om zich op de hoogte te stellen van het werk van de Frères op ons eiland. Ook op de andere scholen zal de Eerw. Frère nog een bezoek brengen

Op de La Salleschool vertelde Frère Antoon over het werk en het leven in de Belgische Congo, hetgeen door de leerlingen met zeer grote belangstelling werd aangehoord. De Frere deelde aan de leerlingen der 6e klasse scapuliers uit.

Ook de 1ste klas werd een bezoek gebracht en ook daar liet Frère Antoon zich uitvoerig toelichten. Hij nam proeven met de vorderingen der leerlingen. Ook hier vroeg hij wie een scapulier wilde hebben en zonder een uitzondering staken alle de vinger op. Hoewel mej. Marugg haar vinger niet had opgestoken, was zij toch de eerste die zulk een kleinood in ontvangst mocht nemen.

Ook de andere klassen kregen bezoek van deze hoge functionaris, die zich buiten gewoon tevreden toonde met de vorderingen welke hier op onderwijsgebied door de Frères werden behaald.

De Z.E. Frère Philip Antoon, assistent Overste, toonde veel belangstelling voor de scholen. Gisteren bezocht hij De la Salle-school en vertelde daar over de Belgische Congo. Ook gaf hij er scapuliers. Op deze foto ziet men Frère Antoon tussen de leerlingen van de 6e klas. Een der leerlingen bekijkt zorgvuldig het aan hem gegeven scapulier.

In de 1e klas, waar mej. Marugg de leerlingen het geheim van het lezen en schrijven bijbrengt, bracht Frère Antoon eveneens een bezoek. Daar waren reeds kinderen, die wisten wat dit geheimzinnige figuren te betekenen hadden en van aap, mies, noot wisten mede te praten. Op dit plaatje ziet men de Z.E. Frère en mej. Marugg een der knapste jongetjes een proef van zijn kunnen afnemen.

Van windkracht tot energie

Oranjestad. — Gisteren vertoefden op ons eiland de heren Bruinenburg, hoofd van de Meteorologische Dienst en de heer Percy Henriquez. Zij stellen een onderzoek in naar diverse geschikte punten, om vandaar van de windkracht gebruik te maken, door deze in energie om te zetten.

Wein, Weib und gesang

Oranjestad. — De 26-jarige vrouw N.W., wonende te Arinjodu, kwam zich beklagen, dat haar man sedert 4 dagen zich ophoudt in hotel Florida met een andere vrouw. Hij zou op de Lago een voorschot hebben opgenomen van ƒ 700,—. De recherche stelt een onderzoek in.

Vaccin vogelpest

Oranjestad. — Vanaf heden is vaccin tegen de zg. pseudo-vogelpest verkrijgbaar bij de Veterinaire Dienst tegen ƒ 1,—. Dit wordt gemengd in het drinkwater. De gebruiksaanwijzing is gesteld in het Nederlands, Papiament en Engels.

Portret van een wethouder die Gouverneur werd

Jan van Tilburg, dynamische mens met veel ambities

(Van onze correspondent in Nederland)

Van Wethouder tot Gouverneur..... Il n'y a qu' un pas....

Zo luidde de uitspraak, die wij dezer dagen in het Rotterdamse Raadhuis optekenden. Een Raadhuis, waar de altijd rusteloos zoemende bedrijvigheid had plaats gemaakt voor verbazing over de nieuwe functie van de heer J. van Tilburg, die voortaan geen wethouder van Rotterdam meer zal heten, maar gouverneur van Suriname. Verbazing aan de ene kant en... begrijpen aan de andere kant.

Want niemand in het grote, stijlvolle gebouw aan de Coolsingel heeft ooit verwacht de heer Van Tilburg oud te zien worden op zijn wethoudersstoel. „Daar was hij de man niet naar", zo gaf men ons te verstaan. „Voor ons is het begrijpelijk, dat deze zeer bekwame, dynamische man, tot deze hoge post is uitverkoren". Het is begrijpelijk, dat de benoeming van wethouder Van Tilburg tot gouverneur van Suriname veel stof heeft doen opwaaien in de Rotterdamse gemeentelijke kring. Uitvoerig werd er over de wethouder gesproken. Maar zelf mengde hij zich niet in de discussie....: de heer Van Tilburg was alle drukte rond zijn benoeming ontvlucht en genoot van een rustige vacantie in het Noorden van ons land. Algemeen was men van gevoelen, dat het vertrek van de heer Van Tilburg een verlies voor Rotterdam zal betekenen en men is hierover spijtig gestemd. Wij kregen niet de indruk, dat deze woorden, die wel vaker bij een afscheid worden gesproken, fraaie gelegenheidszinnetjes waren, maar werkelijk gemeend en voortkomend uit harten, die de heer Van Tilburg zijn nieuwe functie gaarne gunnen.

Zonder terughouding gaf men ons de verzekering, dat wethouder Van Tilburg een persoonlijkheid is, met wie het goed is te werken en die een grote bekwaamheid in zaken paart aan een diepe menselijkheid. Loffelijker portret konden wij moeilijk verkrijgen van de

man, die tot nu toe al deze goede eigenschappen en gaven in dienst heeft gesteld van de tweede stad van het land en die dezelfde eigenschappen en gaven binnenkort zal moeten aanwenden in zijn moeilijke, maar mooie ambt van gouverneur van Suriname. Zijn vrienden zullen hem node zien vertrekken, maar zij weten, dat hij daar in Suriname veel goed werk zal kunnen verrichten. Werk, dat in zijn aard ligt en waarvoor hij, aldus neemt men algemeen in het Rotterdamse Raadhuis aan, ongetwijfeld de capaciteiten bezit.

Jan van Tilburg, 55 jaar en gouverneur van Suriname. Een man met een levendige interesse voor sociale problemen, met een warm hart voor alles, waar een gevoelsmens door getroffen wordt. Een man, die geen uitgesproken hobbies bezit, maar diep getroffen kan worden door een goed boek, een toneelstuk, een opera. Die geen concert zal bijwonen, voor eerst zelf thuis de partituur te hebben doorgenomen. Die zelf graag en veel gezongen heeft, toen zijn stem dat nog toeliet.

Maar die ook bezeten kon worden door een intense haat tegen hen, die de vrijheid vertrapten en de Nederlandse vlag besmeurden. In de bezettingstijd een keiharde illegale werker, die zijn mensen opzweepte tot verzet tegen de brute macht van de overweldiger en zelf in dat verzet een leidende rol speelde.

Maar daarnaast weer een man, zorgvol voor zijn vrouw en drie kinderen, twee dochters en een zoon, die allen hun bestemming reeds hebben bereikt. Een man, die zijn benoeming te danken heeft aan zijn ijver en doorzettingsvermogen en voor wie de wapenspreuk van zijn geboortestad Rotterdam geldt: „Sterker door Strijd".

Jan van Tilburg, een dynamische zoon van een dynamische stad.

De handel loopt achteruit

Paramaribo. — Naar verluidt, zijn de omzetten in de meeste handelszaken te Paramaribo sterk gedaald. Betalingen komen daarenboven traag binnen. Deze daling van omzetten met gelijktijdige slechte betaling van crediet is geen verschijnsel van de laatste tijd; het is reeds lang gaande. Het geeft zakenlieden meer zorgen dan men zo oppervlakkig zou vermoeden. In kringen van de Kamer van Koophandel heeft de toestand, die daaruit is ontstaan, de aandacht.

Cuba exporteert koffie

Havana. — Bij presidentieel besluit is 35% van de volgende Cubaanse koffie-oogst voor export gereserveerd. Na verschillende jaren geen exportsurplus te hebben gehad, heeft Cuba dit jaar een geringe hoeveelheid koffie geëxporteerd.

CURACAO

Antwoorden op vragen van mr. I. C. Debrot

Willemstad. — Mr I.C. Debrot heeft enkele vragen gesteld met betrekking tot de herziening van de duurtetoeslagregeling voor met overheidsdienaren gehuwde onderwijzeressen.

De Minister van Onderwijs heeft hierop geantwoord dat terzake spoedig een beslissing tegemoet gezien zal kunnen worden.

Met betrekking tot de gestelde vragen over het zogenaamde Campo Alegre te Hato op Curaçao, werden bereids mededelingen gedaan tijdens de openbare behandeling der begroting voor het dienstjaar 1955. In het bijzonder werd er op gewezen, dat door verscherpt politie toezicht bereids resultaat werd geboekt met het weren van minderjarigen uit dit etablissement. Anderzijds werd gesteld, dat hoezeer het bestaan van het Campo Alegre in ons maatschappelijk bestel op zich ook als onjuist mag worden gekenschetst, de huidige methode voor het in de hand houden van de prostitutie verre te verkiezen is boven de uitwassen te dier zake, welke zich vóór het bestaan van het Campo Alegre dagelijks in het openbaar manifesteerden.

Voor wat het prostitutie probleem op Aruba betreft, deelde de Gezaghebber van Aruba mede, dat momenteel door de politie een diepgaand onderzoek wordt ingesteld naar de wering van buitenlandse prostituées.

Jamaica zegt: geen advertentieborden meer langs de weg

Maatregelen treffend die reeds op Bermuda, Hawaii en in verschillende Staten in de Verenigde Staten van Amerika zijn genomen, hebben de mensen op Jamaica na een campagne vele ontsierende reclameborden langs de wegen weggehaald. Er is momenteel een ontwerp-wet ingediend om deze landschapbedervende borden te verbieden.

Op Curaçao is een desbetreffende eilandsverordening reeds lang in de maak, doch gouvernementsmolens malen langzaam. Het is echter raadzaam spoed te betrachten met de eilandswet, alvorens nog meerdere wegen bedorven worden met ontsierende afbeeldingen. Nu wij in de naaste toekomst op meer bezoekers kunnen rekenen, vooral na de opening van het hotel "El Curaçao", is het zaak Curaçao op zijn best te presenteren.

OPROEP TOT DE HANDELAREN VAN CURACAO

Binnenkort zullen H.M. DE KONINGIN en Z.K.H. PRINS BERNHARD ons eiland met een bezoek vereren.

ZORGT ERVOOR, dat de ontvangst der Koninklijke Gasten door de Handel een onvergetelijke zal zijn!

VERSIERT Uw gevels, steekt Uw panden in feestelijk gewaad.

Besteedt bijzondere zorg aan Uw ETALAGES en maakt deze tot een fraaie en speciale demonstratie van onze liefde voor onze Koningin en van de trouw en aanhankelijkheid van ons eiland aan het Huis van Oranje.

Namens het Bestuur van de Kamer van Koophandel en Nijverheid
W. F. G. MENSING
Voorzitter

Namens het Bestuur van de Curacaose Vereniging voor Handel en Nijverheid
R. A. C. HENRIQUEZ
Voorzitter

Plagiaat-correspondent

Willemstad. — Het correspondentschap van bepaalde Nederlandse bladen, met name van het „Algemeen Handelsblad" is (misschien) behalve een lucratieve, ook een zeer gemakkelijke taak, wanneer men tenminste de treurige moed kan opbrengen uit Antilliaanse bladen wijsheden te putten, die men zelf niet bezit.

Zo kwamen wij een bekend bericht tegen, waarin het onderstaande te lezen viel:

Corr. in de Ned. Antillen van het **Alg. Handelsblad** verneemt, dat de crème calèche op Curaçao niet alleen zal worden gebruikt voor de tocht van het Gouverneurspaleis naar het gebouw der Staten (een afstand van enkele honderden meters), maar ook bij de aankomst der Koninklijke gasten op de Nieuwe Havenweg. In draf tempo gaat het dan naar het Gouverneurspaleis, een vrij lange rit, die het voor duizenden mogelijk maakt dit unieke schouwspel te zien. De regering van de Ned. Antillen is voornemens een Gedenkboek van het Koninklijke bezoek te doen samenstellen, vooral bestaande uit vele platen en foto's van het bezoek aan alle zes eilanden.

Tot zover het bericht.

Wij tekenen hierbij aan, dat deze berichten exclusief in de „Amigoe" hebben gestaan en dat ten aanzien van het platenboek de „Amigoe" een merkwaardige vergissing maakte, die ook in het bericht van het „Algemeen Handelsblad" is doorgesijpeld. Maar dat is nu eenmaal het risico van plagiaat.

Een beetje meer eigen werk zou de correspondent van het A.H. wel sieren.

Prins bij lezing Plesman Memorial Lecture Committee

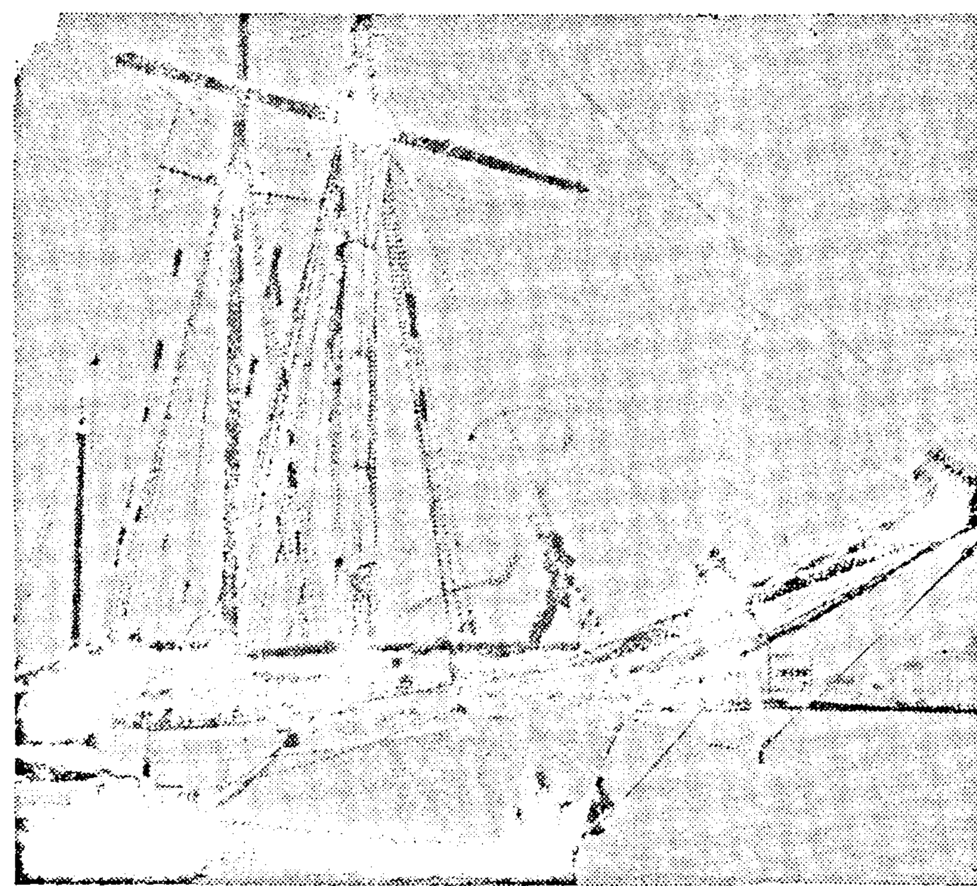
Delft. — Z.K.H. Prins Bernard en een uitgelezen schare luchtvaartautoriteiten uit binnen- en buitenland hebben de eerste lezing bijgewoond van de Dr Albert Plesman Memorial Lecture Committee, een wetenschappelijk luchtvaartkundig genootschap, dat ter herinnering aan de stamvader van de Nederlandse burgerluchtvaart is opgericht door de I.A.T.A. In zijn inleiding tekende Sir William P. Hildred, de directeur-generaal van de I.A.T.A., kernachtig een levensschets van dr Plesman. De Engelsman J. D. Pearson, de directeur van de afdeling vliegtuigmotoren van Rolls Royce, hield daarna een rede over straalmotoren. De weduwe en familie van dr Plesman waren aanwezig.

Te wuft

Nieuw Delhi. — Een inwoner van een dorp in de Indonesische staat Oetar Pradesj heeft zijn schoondochter de neus afgesneden omdat hij haar "te wuft" vond. Hij is gearresteerd.

Kunstmanen waarschijnlijk zichtbaar

Brussel. — Dr. Homer E. Newell, raket-expert van het Amerikaanse marine-onderzoeklaboratorium, heeft tijdens de conferentie te Brussel ter voorbereiding van het geophysisch jaar voor een speciale commissie van honderd leden de Amerikaanse plannen uiteengezet. De kunstmanen, die Amerika op zal laten, zullen vijftien tot dertig dagen op een hoogte van 300 km. en een jaar lang op een hoogte van 500 km. rond de aarde blijven cirkelen. Het moet theoretisch mogelijk zijn de kunstsatellieten bij zons op- en zonsondergang met het blote oog waar te nemen.

De „Albatros", de vroegere schoener van de Rotterdamse Lloyd, is gistermorgen veilig onze haven binnengelopen. De eigenaar, de schrijver Ernest K. Gann, heeft voor de komende drie dagen zijn intrek genomen in Piscaderabaai Hotel, waar zijn echtgenote hem reeds wachtte.

CUROM
17.00 Voor kinderen
17.15 Apéritief
17.30 Bekende zangers zingen
17.45 Cumpleaños Feliz
18.15 Boletin di Noticia
18.30 Nieuws
18.40 Nederlands commentaar
18.45 After dinner
19.00 Kinderprogramma
19.30 Wat de handel U biedt
20.30 The Voice of the Windward Islands
21.00 Conjunto-avond
21.45 Lichte muziek.
22.15 Nieuws
22.30 Sluiting

AVROS
17.00 Linda's Eerste Liefde
17.15 Seven-Up
17.30 Advertenties
17.45 Populaire melodieën
18.00 „Aetherstem"
18.30 Voor de jarigen op de Antillen
18.45 Nieuws
19.00 Advertenties
19.30 Woensdagavond concert
20.55 Nieuws en Sluitnig.

P.C.J.
18.37 „De Ramblers Show"
19.02 Nieuws.
19.17 „Al is het niet met de bruid"
19.31 Een zet voor de Ned. Ant.
19.37 Reportage.
19.42 Klankbeeld.
20.02 U vraagt.... wij draaien.
20.23 Catholica.
20.20 Voor de West:
20.51 Nieuws
20.55 Avondgebed
20.58 Sluiting.

Emmastad

Telegram Afdeling:
Van 07.00 — 23.30 kantoor tel. 2307
Van 23.30 — 07.00 B. J. Lubbers tel. 3209

Personeel Afdeling:
Vanaf heden 12.00 t.m. Zat. 17 Sept. 12.00 uur W. N. G. Broug, Vermeerstraat 39. tel. 3072
Bij geen gehoor nadere inlichtingen tel. 2400

Materialen Afdeling:
M. K. A. van Kicken tel. 2843

C.S.M.

Rederij:
G. de Rooy tel. 2076.

Scheepsagentschap:
Van 07.30 — 12.00 en van 13.00 — 18.00
Kantoor tel. 2458/2551
Van — 8 W. Punt. tel. 2269

Dok Afdeling:
Van 16.3 — 1.00 tel. 2276;
Van 1.00 — 07.30 A. Voordenhout tel. 2932.

THEATER ASIENTO
Geen voorstelling.

ERIC DE NOORMAN: De jacht op het zwaard

122 „Neem mijn leven. Neem het, vuige verrader!" hijgt de Noorman. Hij houdt zich wankelend staande aan het gordijn. Zweet staat op zijn voorhoofd, maar Tsacha ziet in de koele, onverschrokken ogen van de Noorman, dat het geen angstzweet is. „Hoe durft gij over honden spreken, gij nietswaardige, ondankbare hond", gaat Eric met schorre, hortende stem verder. „Uw eigen dienaar stond ge naar het leven, het zwaard......" ....

Bliksemsnel heeft Tsacha zijn mes getrokken. Zijn ogen vernauwen zich. „Dit zullen uw laatste woorden zijn, ellendeling", sist hij. Hij heft dreigend het koude lemmet......„Tsacha......" schreeuwt Chu Chandra met overslaande stem. Zij snelt op de Noorman toe en gaat beschermend voor hem staan. Maar haar tussenkomst is niet nodig. Er klinkt een schor, angstwekkend gehuil en een donkere schaduw flitst door de lucht. Tanden blikkeren in het schijnsel van het vuur en boren zich in de arm van Tsacha, die met een kreet van pijn en ontsteltenis achterover valt. ....

„Wolf", roept de Noorman. „Hier Wolf." Doch de hond wil niet luisteren. Grommend heeft hij zich vastgebeten in de bovenarm van de Nomade. ... .

„Wolf", roept de Noorman nogmaals vertoornd en dan strompelt hij met een laatste krachtsinspanning naar voren en grijpt de hond in zijn nekvel. ... .

En niemand merkt in het tumult de korte, gedrongen gestalte op, die aan de andere zijde van het vertrek is binnengekomen. „Heb dank, edele Noorman", schreeuwt Tsacha grijnzend. Met een graai heeft hij het mes naar zich toegehaald. Snel als een kat springt hij op en terwijl hij een schrille lach uitstoot, stort hij zich opnieuw naar voren. „Terug, Heer Tsacha!" snauwt een metalen stem. Plotseling staat Bor Khan in hun midden en heft de arm op. Geschrokken laat Tsacha het mes zakken en betast de pijnlijke wonde, die wolf hem toebracht. „Terug, Tsacha, en zwijg!" gromt de steppenvorst. Hij knikt tegen de krijgers, die rond Eric staan. „Breng hem weg! Zijn dood zal langzaam en pijnlijk zijn Morgen zal hij sterven met de anderen". ... .